Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je 11,40 + 0,60 (HST) = 12 kan. dolarů
Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

J Time Committed Á délai convenu

Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

No. 3. (599.) Vol. 30.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

satellite 1-416

Thursday, September 24, 2020

Published by ABE, 365 St. Clarens Ave., Toronto, Ontario, M6H 3W2
Tel.: 416/530-4222, Praha: 222-261-811; E-Mail: abe@satellite1-416.com
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca — satellite416.com

Tři světlá podzimní výročí

Kdyby nebylo covidu – 19, tak tento podzim nezačal špatně. Počasí bylo pěkné a dostal jsem i pěkný e-mail, který vlastně byl starý přesně 82 let. Poslala mi jej známá z Prahy a na rozdíl od braku, který mi chodí každý den je to něco, co dává naději i když to nebylo napsané v nadějnou dobu a bylo to uveřejněno 25. 9. 1938 v Lidových novinách. Autorem je Karel Čapek:

Modlitba za pravdu

„Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího: lži. Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem. Lži, která otravuje národy a vykopává mezi nimi propasti, jež snad ani desítky let nevyrovnají. Bože, jak bude vypadat, jak se bude vyvíjet Evropa obluzená tolika nenávistnými lžemi! Jak bude možné soužití mezi lidmi a národy, je-li mezi ně vrženo tolik urážek, tolik opovržení a vzteků! Copak si snad někdo představuje, že tento stav ducha má a může trvat bez konce? Copak si věčně má soused ošklivět souseda a čekat jen na příležitost, aby mu zasadil mstivou a úkladnou ránu? I po válce si mohou národy podat ruce; mohou si sebe rytířsky vážit a navázat vztahy důvěry. Ale na bojišti lži nebude navěky důvěry ani cti; každá lež zajde, ale zůstane po ní nenávist a opovržení; tělo se zahojí dřív než duše. Bože, jak hrozně je zraňována duše tohoto národa, jak tohle se má jednou zahojit nebo odpustit! Copak se toho nezhrozí národové, jaký nenávistný, navěky zlý a nepřátelský svět se takto buduje? Nemá snad nikdy být mír nebo aspoň oddech v křečovitém smrtelném nenávidění?

Bože, vrať světu pravdu! Bude to víc než smlouva míru, bude to cennější než každé spojenectví. Nikdo, žádný národ, žádný stát si nebudiž jist, pokud mohou být lidské vztahy kdykoli korumpovány nástroji lži. Nebude jistoty, nebude smluv, nebude ničeho platného a bezpečného, pokud vědomí kteréhokoliv národa bude zkřivováno záměrnou lží. Za každou lží jde úklad a násilí; každá lež je útok na bezpečí světa. Nikdo nebude žít v míru ani za nejsilnější hradbou z oceli a betonu; okřídlená lež se vysměje všem vašim pevnostem. Zbavit svět lži je víc než odzbrojení.

Jaké to bylo divné jasnozření, když náš Masaryk vepsal do našeho státního znaku slova: Pravda vítězí. Jako by tušil, že jednou lež podnikne generální útok na náš stát a národ, a už předem razil heslo pro toto utkání. S tím heslem můžeme jít do boje; ale jenom s tím heslem může jít celý svět do míru.

Neboť jenom bez lži se mohou lidé a národy dorozumět, ať mluví jazykem kterýmkoliv. Bože, vrať světu pravdu!“

Tři podzimní výročí: 28. září, 28. října a 17. listopadu – Svatý Václav, vznik Československé republiky a pád komunismu. Nedá se přesně určit datum Václavovy smrti. Většinou je uváděn rok 935, ale do šedesátých let minulého století se uváděl rok 929. Také popis vraždy knížete Václava se různí. Boleslav pozval svého bratra Václava na hostinu při příležitosti svátku svatých Kosmy a Damiána k sobě do (Staré) Boleslavi. Druhý den ráno, ještě před rozedněním, se Václav vydal na ranní pobožnost. Potkal cestou zpátky Boleslava a řekl mu: „Včera jsi nám pěkně posloužil, Bůh ti to oplať.“ Boleslav odpověděl: „A dnes ti chci takhle posloužit!“ a udeřil ho mečem do hlavy. Způsobil mu jen menší zranění, ale Václav mu vytrhl meč, odhodil ho, protože nechtěl prolít krev svého bratra. Boleslavovi družiníci poté Václava zabili. Podobně to alespoň vypráví legendy, např. i latinsky psaná, označovaná podle začátku textu *Crescente fide christiana*. První staroslověnská legenda popisuje vraždu podrobněji: V noci po hostině se spiklenci uradili s Boleslavem ve dvorci jednoho z nich, Hněvsy. Po ranním střetu obou bratrů, který se měl odehrát v bráně, přispěchal nejdřív Tuža a ťal Václava do paže. Václav se utíkal schovat do kostela. U dveří chrámu, které byly nejspíš zavřené, jej Tira a Česta ubili a Hněvsa probodl mečem. Kněz Krastěj tělo přikryl, pak jej Drahomíra odnesla do knězova domu, ošetřila a odnesla do chrámu. Pobožnost nechal vykonat Boleslav, povolal k tomu kněze Pavla (zřejmě hlavní pražský kněz již od časů Ludmily). Těžko je dnes zjistit, co je legenda a co je historická pravda. Každopádně je kníže Václav symbolem nenásilí. Svatý Václav je prvním svatořečeným českého původu, příslušníkem první dynastie panovníků – rodu Přemyslovců, symbolem české státnosti a patronem České země. Je jedním z nejoblíbenějších českých svatých, mučedník, postava, jejíž tradice sehrála velmi důležitou úlohu v emancipaci českého státu a přemyslovské dynastie v rámci křesťanské Evropy. (wiki)

Svatý Václav a hlavně legenda o jeho smrti jsou symbolem nenásilí, přestože je velice často zobrazován na koni jako bojovník.

Druhý podzimní svátek 28. říjen je výročím vzniku Československého státu z roku 1918. Jak píše Karel Čapek Tomáš Garrigue Masaryk kladl důraz na pravdu. Prokázal to několikrát během svého života, ať již to bylo v boji o rukopisy, při obhajobě Hilsnera nebo během první světové války v Petrohradě, kdy ho nechtěli vpustit do hotelu a v ulicích se střílelo. Tehdy se ho vrátný zeptal: „Jste našim hostem?“ A Masaryk říká: „Nechtěl jsem lhát…“ Nenamlouvejme si, že Tomáš Garrigue Masaryk a Karel Čapek byli pacifisti. To je známé v diskusích mezi Lvem Nikolajevičem Tolstým a u Karla Čapka v jeho hře Matka, zatímco v Bílé nemoci se přece jen spíše přiklání k pacifismu. Naše doba by dávala asi více za pravdu Čapkovu dr. Gallenovi.

Třetí svátek je 17. listopadu a opět je to oslava nenásilného vítězství bezmocných nad mocnými v roce 1989.

V naivním opojení jsme doufali, že se jedná o definitivní vítězství pravdy. Jenže po třiceti jedna letech jsme opět na začátku. Pravda jaksi zdevalvovala. Donald Trump, který se nestydí lhát několikrát za den má velkou šanci stát se po druhé prezidentem a ANO Andreje Babiše dominuje komunální politice v České republice. V ČR i ve Spojených státech je před volbami a někteří politici postavili lež jako základ svého předvolebního boje.

Nedělejme si iluzi, že druhá strana má pravdu, ale důležité je, že nemá lež a propagandu jako prostředek k dosažení moci.

Modlitba za pravdu Karla Čapka neříká: „My máme pravdu,“ ale žádá nás, abychom se nedali ovládnout lží, abychom nehlasovali pro lež a pokud nemáme možnost hlasovat a tak lži dát svůj hlas, abychom ke lži nedali ani souhlas. Svatý Václav, Tomáš Garrigue Masaryk a Václav Havel jsou tři osobnosti, které jsou spojeny s 28. zářím, 28. říjnem a 17. listopadem. Tři světlá výročí a o černých datech v historii je na straně 6.

Aleš Březina

***

Maria Gabánková: Svatý Václav (obraz v kostele sv. Václava v Torontu) kopie podle reliéfu a malby ve Svatovítské katedrále.

satellite 1-416
Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
365 St. Clarens Ave.
Toronto, Ont. M6H 3W2
Telefon: 416/530-4222
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
www.spravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
$ 1.65 CDN per line/col.
Předplatné:
v Kanadě $ 12.00
pro ostatní svět CND/US $ 15.00 .
v ČR 200 Kč, na Slovensku 13.00 eur.
PDF elektronicky $ 15 - (dobrovolné)
V ČR 150 Kč , na Slovensku 6 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30 (česky), pátek 19:00 (angl.). Duchovní správce: Ján Čukaš. Tel.: 416/532-5272.

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Nedeľa: 11:00, útorok, streda. a piatok: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Nedeaľa 9:00, sobota: 17:00. Pondelok a štvrtok 9:00. Farár: Grzegorz Nowicki. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel.: 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 11:00.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 24. 10., Tillinger, 28. 11. Tillinger, 12. 12. - Tóth, 24. 12. Tóth.

Moravští bratří (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Rowan Simmons, e-mail newdawnmoravian@bellnet.ca; www.newdawnmoravianchurch.org

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

Kat. bohoslužby mimo Ontario
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

Česká televize Nová vize

vysílá nově v Ontariu vždy v sobotu v 21:00 hodin
opakování v úterý v 9:00, ve středu ve 3:00, ve čtvrtek v 12:00 a v sobotu v 6:00 na stanici OMNI 1
(V Torontu kanál 47/kabel Rogers 4, 169 a 520)
E-mail: novavize.ca@gmail.com
Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Slovenský svet

je na stanici OMNI 1 v sobotu 10:30, opakování ve středu v 3:30.

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuveřejňujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.
Našim úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416
Výběr z článků v našich novinách.
satellite1-416.com
zpravy.org
***

Internetový měsíčník
zpravy.ca
spravy.ca
***

Toto číslo v PDF
www.3.satellite1-416.com
www.3.zpravy.ca
www.3.spravy.ca
***

Kalendář
Co se připravuje v krajanské komunitě v Kanadě
kalendar.satellite1-416.com
kalendar.zpravy.ca
kalendar.spravy.ca
***

Nové divadlo
O jednotlivých představeních Nového divadla v Torontu
divadlo.zpravy.ca
***

NHL
Zpravodajství z NHL
nhl.zpravy.ca
***

Kopaná
fotbal.zpravy.ca
futbol.spravy.ca
***

Hokej v ČR a SR
hokej.zpravy.ca
hokej.spravy.ca
***

Jak vyjdeme

 # 3 - 24. 9. 2020
podzimní číslo
 # 4 - 3. 12. 2020
zimní vánoční číslo
V roce 2021
Pouze na internetu

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,83 CDN
1 CND $	17,15 Kč
1 EURO	1,56 CDN $
1 CND $	0,64 EURO
1 US $	1,31 CDN $
1 CND $	0,76 US $

Universal Currency Converter - 17. 9. 2020

1 CDN $	17,17 Kč
1 EURO	26,74Kč
1 US $	22,67 Kč

ČSOB - 17. 9. 2020

Toto číslo jsme dali do tiskárny
29. 9. 2020 ve 3:00
Příští číslo vyjde:
3. 12. 2020
Uzávěrka: 22. 11. 2020

Příště naposledy

Na začátku prosince by mělo vyjít poslední tištěné číslo *Satellitu 1-416.* Měl by se tak uzavřít kruh, který se začal v dubnu 1991. Bude to 600. vydání a přiznejme si, že jsme vyšli i několikrát jako dvojčíslo. Zároveň to bude ukončení 30. ročníku a také o bude 40. výročí mé práce u novin. Začínal jsem v září 1981 v Novém domově. Kdybychom šli ještě dále tak je to zhruba 50 let mé publikační činnosti. Myslím si, že se najdou i zdatnější grafomani a nejen v naší komunitě.

Letos jsme začali s digitálním vydáváním Satellitu. Jednu dobu to bylo dokonce každý den, pak se jednalo o týdeník, nakonec se to ustálilo na měsíčníku. V tom bychom chtěli pokračovat. Pokud bude mít někdo zájem rádi mu pošleme za cenu výrobních nákladů, jednou za čas přehled digitálních vydání i v příštím roce. Většina tištěných médií je nyní v krizi a například v Torontu je velmi obtížné sehnat v obchodě *The Globe and Mail.* Pokud ho přece jen seženete, například v metru, bývá jeho cena i přes čtyři dolary. Poměrně lépe je na tom *Toronto Star,* ale i zde dávám přednost digitálnímu vydání. Každopádně bych chtěl poděkovat tiskárně *KT Publishers,* s kterou jsme celou dobu noviny tiskly. Bylo neuvěřitelné, že jsme většinou noviny daly večer do tiskárny a ráno byly hotové, popřípadě ráno jsme je odeslaly a večer je vyzvedly.

Občas jsme měli problémy s kanadskou poštou, ale když v současnoti sleduji problémy americké pošty, tak si tolik nestěžuji. Chtěl bych také poděkovat všem, kteří přispívali do našich novin po dobu třiceti let.

Když jsem v roce 1981 přišel do Toronta a začal pracovat v *Novém domově,* bylo to pro mne něco nového. Noviny se dávaly dohromady v *68 Publishers*, jednotlivé články se skládaly jako mozaika. Když byl některý článek příliš dlouhý, musel se některý méně důležitý odstavec vyřadit a naopak, jestliže byl krátký musel se doplnit nějakým ornamentem. Tehdy bylo důležité mít již cestou do nakladatelství celé noviny v hlavě. Jenže na poslední chvíli přišla třeba nějaká zpráva a vše se zhroutilo. K první změně došlo nákupem počítače. A opět programy byly nedokonalé. Stávalo se, že písmenka se zdvojovala. Na obrazovce bylo jedno *n*, ale tiskárna vytiskla *nn.* Na určité programy bylo embargo, takže nemohly být v češtině. První fonty jsem si musel zhotovit sám. Každá strana se skládala ze dvou částí, takže horní strana musela navazovat na spodní. Všechny československé organizace měly k dispozici pouze jednu laserovou tiskárnu. Natisknout jednu stranu trvalo někdy i přes hodinu, takže natisknout noviny trvalo někdy i dvanáct hodin. Začalo se tisknout večer a ráno to nebylo hotové, ale už chtěl tisknout někdo jiný.

Po listopadu 1989, když se mohlo začít jezdit do Československa, jsem se rozhodl začít samostatné noviny a protože se jednalo o spojení mezi starou a novou vlastí dostaly jméno Satellite. Plány byly ambiciozní: jedna část bude v Praze, druhá v Torontu a třetí třeba někde jinde. Jenže k tomu nedošlo. Proto tam byl ten dovětek *1-416.*

Nyní, když se zase nemůže létat do Česka či na Slovensko a téměř každý má internet, nebylo již zapotřebí zprostředkovatele informací z domova. *Satellite* se soustředil na události zde v Torontu. Informovali jsme o kulturních událostech, o filmech, o filmových festivalech, přinášeli jsme rozhovory s různými herci, hudebníky, osobnostmi i hokejisty v NHL. Jenže v současnosti *Nové divadlo* zatím nehraje, *Nokturna* budou zřejmě až v roce 2021, na stadióny nemáme přístup, *Torontský mezinárodní filmový festival* nepřinesl ani jeden evropský film a do Plzně na festival *Finále,* jsme sice dostali pozvánku, ale nikde není řečeno, že bychom nemuseli po příjezdu do ČR hned do karantény.

Doufejme, že příští rok bude lepší situace a že pokud budeme vycházet, jako internetový měsíčník, budeme opět plnit svoji funkci.

Aleš Březina

***

Save the Date

Czech National Day 2020

Online Celebration in Canada

Honoring Canadians & Czech-Canadians
Who Helped Save Czechoslovakia During World War II

October 28, 2020, 8 p.m. ET
Live Interactive Streaming
www.TogetherToVictory2020.com

Premiere of the Documentary "Together to Victory"

Greetings from Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic **Tomáš Petříček**; Entrepreneur **Thomas G. Baťa**; World Figure Skating Champion, Former Canadian Minister, Member of the Parliament & Ambassador to the Czech Republic **Otto Jelínek**; Ambassador of Canada to the Czech Republic **Ayesha Rekhi**; Director & CEO of the National Museum of Canada **Sasha Suda**; Oscar-nominated Filmmaker & Visual Artist **Ludmila Zeman**; **Czech & Canadian Troops** Serving With NATO's Enhanced Forward Presence in Latvia; **Czech-Canadian Community Organizations**; Host of the Program Ambassador **Bořek Lizec**; & Many More

Jiří Traxler's Songs Performed by Czech Star Singers **Petr Janda, Ondřej Havelka & his Melody Makers, Jan Vančura & Plavci, Marta Jandová, Sestry Havelkovy, Jan Smigmator, and The Swings**

More Information & Updates
@BorekLizec
@BorekLizec @czemba
www.TogetherToVictory2020.com

Embassy of the Czech Republic in Ottawa

Together to Victory

Original Documentary Film

Together to Victory

Honoring Canadians & Czech-Canadians Who Helped Save Czechoslovakia During World War II

Throughout World War II, Czechs could rely on their friends and compatriots in Canada. The most impressive stories written during those dark times include: the grand welcome to Canada of the Czechoslovak President in exile Edvard Beneš; the personal friendship between President Beneš and Canadian Prime Minister Mackenzie King; the joint effort of the Royal Canadian Mounted Police and Canadian Sokols to defend the Czechoslovak Consulate General in Montreal against the Nazi takeover; the appointment of General Georges Vanier, the future Governor General of Canada, as the first Canadian Ambassador to Czechoslovakia (government in exile in London); the creation of the Czechoslovak National Alliance of Canada with 91 branches across the country; Czech-Canadian volunteers serving in the Canadian and Czechoslovak armies; major Czech-Canadian fundraising efforts; training of Czech RAF pilots in Canada; war production of the new Baťa Shoe factory in the new town of Batawa; and much more. For forty years, the Czechoslovak communist regime tried to erase the stories of our transatlantic friendship, solidarity, bravery and sacrifice from our memory. It's time to retell them.

Written, Directed and Produced by Bořek Lizec; Video Production and Editing Radek Hála; Narrated by Peter Whittaker; Graphic Design Karel Schreiter; Sound Petr Fiala; Music Composed by Jiří Traxler & Oscar Morawetz

The documentary will premiere on October 28, 2020, at 8 p.m. ET as part of the online celebration of this year's Czech National Day in Canada.

Czech Stars Sing Jiří Traxler

Jiří Traxler
Jiří Traxler is a Czech-Canadian songwriter, arranger, and pianist who co-defined the Czech swing era before World War II. After going into exile, he found refuge and his new home in Canada. His songs are still popular in the Czech Republic. The following Czech star singers kindly agreed to perform Jiří Traxler's songs for this year's celebration of the Czech National Day in Canada in his honor and in honor of Canadians & Czech Canadians who helped save Czechoslovakia during World War II.

Petr Janda
Singer, Songwriter & Guitarist
Frontman of Olympic, #1 Czech Rock Band
www.bestia.cz/olympic

Ondřej Havelka & Melody Makers
Singer & Multitalented Artist, with his Big Band Orchestra
Swing Music of 1930s & 40s
www.melodymakers.cz

Jan Vančura & Plavci
Singer & Founding Member of The Rangers - Plavci in 1964
Country & Folk Music
www.plavci.com

Marta Jandová
Singer, Songwriter, Actress & TV Host
Lead Singer of the German Band Die Happy
martajandova.cz

Jan Smigmator
Swing Singer & Radio Host
Great American Songbook
www.smigmator.com

Sestry Havelkovy
Vocal Trio - Anna Vávrová, Petra Kubanová, Olga Binová
Swing Music of 1920s, 30s & 40s
www.sestryhavelkovy.cz

The Swings
Vocal Quartet
Petr Havelka, Petr Jirsíno, Pavel Svoboda & Jiří Hvorka
Swing Music of 1930s & 40s
www.theswings.cz

These performances will be part of the online celebration of this year's Czech National Day in Canada, which will premiere on October 28, 2020, at 8 p.m. ET.

More Information & Updates
@BorekLizec
@BorekLizec @czemba
www.TogetherToVictory2020.com

Embassy of the Czech Republic in Ottawa

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:
pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, Alberta
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
850 - 10655 Southport Rd. SW
Calgary, AB T2W 4Y1
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 269-3939
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Charlottetown, PEI
John Vaclav Steinsky
Honorary Consulate of the Czech Republic
17, Cameron Heights
Stratford, PE
Tel: +1 902 452 5900
Email: charlottetown@honorary.mzv.cz
Úřední hodiny – na základě sjednané schůzky

Montreal, Quebec
Honorary Consul: JUDr. Hynek Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC Tel.: (514) 316-4383
E-mail:montreal@honorary.mzv.cz

St. John´s, New Foundland a Labrador
Gary Gerard Concoran
Honorary Consulate of the Czech Republic
10 Fort William Place
St.John´s. NL, A1L1V3
Tel: + 1-709-782-2299
Email: st.johns@honorary.mzv.cz
Úřední hodiny – na základě sjednané schůzky

Vancouver, BC
Honorary Consul:
Karel Večeřa Galland P. Eng
E-mail: czechconsulbvcr@gmail.com
adresa: 1700-200 Granville Street,
Vancouver V6C 1S4
úřední hodiny: každý pátek 13:00-15:00

Victoria, BC
Honorary Consul: Jim H. Reed
2555 Cotswold Road
Victoria, B.C. V8R 3S3
tel.: 1-250-360-7418,
E-mail: jim.synachor@gmail.com

Honorary viceconsul: Lenka Storzer
1652 Mountbatten Place,
Victoria, BC, V8S 5J9
tel.: 1-250-888-1974
E-mail: victoria@honorary.mzv.cz
úřední hodiny jsou vždy první středu v měsíci,
12:00 - 15:00

Winnipeg, Manitoba
Vladimír Hlas
Honorary Consulate of the Czech Republic
5 Terracon Place,
Winnipeg, Manitoba, R2J4B3
Tel: +1 204 505 0844
Email: winnipeg@honorary.mzv.cz
Úřední hodiny (nutno domluvit schůzku) –
druhé úterý v měsíci 15:00-18:00

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
Eva Hadzima, Honorary Consul
Consular Office of the Slovak Republic
450 Pine Creek Road
Heritage Point, AB, T1S4J9
Tel.: 403-266-2760; fax: 403-256-1413
email: evahadzima@skconsulate.ca
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
Dezider Michaletz, Honorary Consul
22, Place de la Madelaine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Toronto, ON
Michael Martincek, Honorary Consul
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
Tel.: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC
Pavol Hollosy, MBA, Honorary Consul
8691 Allison Street, Richmond, BC
Tel.: 604.277.5774 • Cell: 604.910.4565
Fax: 604.277.5774 E-mail: phollosy@gmail.com

Stěhování během podivného léta

13. srpna 2020 skončil svou diplomatickou misi dosavadní generální konzul v Torontu pan Ivan Počuch. Podíváme-li se na toto datum do historie filmu, zjistíme, že ve stejný den, ale v roce 1899 se narodil Alfred Hitchcock. Autor mnoha hororů a kriminálních zápletek. Doufejme, že stěhování pana konzula, které připadá na toto datum, bylo bez hororu a v klidu.

V Torontu jsme měli vlastně štěstí na pracovníky konzulátu. Vždy se jednalo o osobnosti a každý z nich byl trochu jinak zajímavý. Krátce po svém příchodu do Toronta navštívil Ivan Počuch nevelkou výstavu mé manželky Marie Gabánkové v budově CBC. Za jeho vedení se uskutečnila ve spolupráci s dr. Milošem Krajným řada koncertů, ale o co hlavně projevoval zájem, byl film. Ať již to byl Torontský mezinárodní filmový festival, Filmový festival EU nebo a tam byl jeho hlavní zájem festival českého filmu *Czech that Film.* Škoda, že letos to bylo pouze přes internet, ale přesto se uskutečnil. Vždy jako třešnička na dortu se objevila některá z osobností filmového světa v Torontu a diváci měli možnosti s ní diskutovat. Navíc my od novin jsme měli možnost s touto osobností udělat interview. A tak jsem si v roce 2018 mohl popovídat s herečkou Terezkou Voříškovou, která hrála hodnou maminku ve filmu Jana Svěráka *Po strništi bos.* Myslím si, že to byl šťastný nápad. Nejen pro nás v Torontu, ale i pro samotnou herečku.

Pokud to bylo možné, došlo před Vánocemi na konzulátu k setkání pracovníků s krajany, tentokrát by se mohlo uskutečnit toto setkání při rozlúčce s generálním konzulem, ale vir *covid – 19*, nám to jaksi nedovolil a tak alespoň touto cestou přejeme Ivanu Počuchovi a jeho rodině vše nejlepší v jeho novém působišti, stejný elán a zájem o věci kulturní a duchovní, jako měl doposud.

S díky!

Aleš Březina a Maria Gabánková

***

Rozloučení generálního konsula Ivana Počucha

Vážení a milí krajané,

Čas je nezastavitelný. Před pár dny jsem odeslal své svršky na cestu domů a uvědomil si, že mi zbývá již pouze pár dnů svého působení v Kanadě. Jako vždy se podivuji nad tím, jak mohou čtyři roky tak rychle uplynout. Jako vždy se sluší za tou dobou poohlédnout.

Odjíždím v situaci, kdy se společenské a ekonomické aktivity pouze pomalu a s řadou omezujících opatření oživují, v situaci, kdy Vám všem tak nemohu poděkovat osobně za celou řadu krásných zážitků a momentů, které jsme spolu prožívali a za všechnu obětavou a časově i finančně náročnou práci, kterou vkládáte do života svých krajanských organizací. Alespoň touto cestou tak chci adresovat slova díků všem představitelům, členům, podporovatelům či jinak aktivním krajanům všech krajanských organizací rozesetých od východu až na západ této velké země.

Při všech setkáních a rozhovorech jsme s manželkou Martinou doslova hltali Vaše životní příběhy, které byly pro nás obrovským poučením a také povzbuzením. Vždy nás fascinovala Vaše touha a síla překonávat překážky, abyste mohli žít svobodný život. K rodné zemi, která se k Vám nebo k Vašim předchůdcům v období totality zachovala mnohokráte krutě, jste si i tady v daleké Kanadě udrželi pozitivní vztah. To se projevuje i dnes po třiceti letech od pádu totality, kdy se stále snažíte uchovat český jazyk, kulturu, tradice a povědomí o rodné zemi v různých koutech Kanady. Máte naše obrovské uznání za všechnu energii, čas a nemalé finanční prostředky, které do tohoto procesu vkládáte. Je skvělé, že česká komunita slaví společně Vánoce a Velikonoce, hraje divadlo, často i se známými českými herci, udržuje tradice a ducha Sokola, vydává české noviny a má svou komunitní televizi, pořádá skvělé koncerty klasické, jazzové nebo bluesové hudby, organizuje si výuku češtiny v českých školách a připravuje řadu hodnotných akcí ve spolupráci s Centrem pro evropská, euroasijská a ruská studia na torontské univerzitě.

Prožili jsme spolu řadu krásných chvil na koncertech, přednáškách, divadelních či filmových představeních, které jste organizovali Vy anebo které postupně přinášel Generální konzulát v Torontu. Společně jsme si během mého působení v Torontu připomněli a uctili i řadu významných výročí svázaných s českou historií. Doufám, že doba virusu tyto aktivity naruší jenom dočasně a Vy všichni i můj nástupce budete pokračovat ve vyšlapané cestičce.

S řadou z Vás mne i Martinu pojí i krásné chvíle strávené mimo oficiální akce či program na Vašich „cottages“, ať už to bylo na Lake Muskooka, Lake Simcoe v Blue Mountains anebo dokonce v Banffu. S některými jsme lyžovali, s některými jsme se koupali, s některými jsme jezdili na vodním skútru nebo člunu, taky jsme grilovali, hráli tenis nebo jezdili na kolech. Taky jsem potkal dva grizzly, které jsem si fotil a filmoval poměrně nablízko. Jako správní Češi v cizině, že, ti nikdy nezahálejí a stále něco objevují i s jistým rizikem.

Byly i smutné chvíle. Velice mne zasáhlo úmrtí George Bradyho. Měl jsem však to štěstí, že předtím jsem s ním mohl strávit celou řadu krásných momentů.

Odjíždíme, ale Toronto a kanadští krajané zůstanou navždy v těch našich nejhezčích vzpomínkách. A taky máme důvod se vracet – syn Sedrik tady po studiu na Munk School/University of Toronto zůstává. Věřím rovněž, že se s řadou z Vás taky uvidíme v Praze. Kontakty na mne máte, popřípadě budou na konzulátu. Byl jsem jmenován ředitelem Odboru bezpečnostní politiky Ministerstva zahraničních věcí a od 17.8. budu tuto funkci zastávat.

Do budoucna Vám přeji pevné zdraví, hodně síly a zdaru ve všem, co podnikáte a co vás baví. Jsem velice hrdý na to, že máme v tak významné a velké zemi tak skvělou českou komunitu, tak skvělé lidi.

V úctě,

Ivan Počuch

***

Úvodní slovo nového generálního konzula České republiky v Torontu, Petra Buriánka

Vážené dámy, vážení pánové, milí přátelé!

Dovolte mi, abych Vás všechny co nejsrdečněji pozdravil jménem svým i jménem všech kolegů na Generálním konzulátu v Torontu. Do hlavního města provincie Ontario jsem přicestoval 8. září 2020, ale hned po příletu jsem se musel odebrat do 14 denní karantény. Není to jednoduché začínat misi v novém místě tím, že trávíte dva týdny v izolaci, ale mám pro toto opatření plné pochopení. Naštěstí dnes je mnoho způsobů, jak komunikovat a jak sledovat události a jak se postupně zapojit do činnosti a dění na konzulátu i v místě působení. Přesto se již nemohu dočkat dne, kdy karanténa skončí, a já se konečně plně zapojím do práce a také se osobně setkám s řadou z Vás.

Hlavním úkolem Generálního konzulátu České Republiky v Torontu je bezpochyby mnohovrstevnatý rozvoj vztahů mezi oběma našimi státy, ochrana a prosazování zájmů České republiky a jejich občanů ve všech kanadských provinciích, které jsou v působnosti našeho konzulátu. Jedná se tedy nejen o běžnou konzulární agendu, ale též o ekonomickou, vědeckou, kulturní a obecně veřejnou diplomacii, o navazování co nejtěsnějších kontaktů mezi firmami, školami, kulturními a dalšími institucemi našich zemí.

Jsem přesvědčen a rád bych o to též požádal, že mimořádnou roli v našem úsilí může a také sehrává naše početná, úspěšná a aktivní krajanská komunita v Kanadě a zde v Torontu. Těším se na brzká setkání, na vzájemnou spolupráci, výměnu názorů a hledání cest, jak se ještě lépe pochopit, porozumět si, abychom společně využili ten nesmírný potenciál, který nám pomůže i nadále co nejlépe rozvíjet vztahy mezi Kanadou a Českou republikou. Dovolte mi, abych na tomto místě poděkoval všem našim krajanům i všem našim občanům, kteří zde v Torontu a v Kanadě toho učinili tolik dobrého a prospěšného pro Českou republiku, pro Kanadu, pro naše vzájemné vztahy. Upřímně se též těším na spolupráci s našimi honorárními konzuláty v Calgary a Winnipegu, které jsou pro naše úsilí a práci tak velikou a významnou oporou, stejně jako na spolupráci a brzké setkání s našimi kolegy a kolegyněmi z českého velvyslanectví v Ottawě.

Budu velmi rád, když se budete na náš generální konzulát obracet s důvěrou a vědomím, že naši snahou je co nejrychleji a nejkompetentněji odpovědět na všechny Vaše dotazy a poskytnout Vám potřebnou pomoc a podporu. Budu rád, když budete vnímat generální konzulát jako instituci, která Vám je blízká a otevřená.

Těším se na osobní setkání s mnohými z Vás i na naši spolupráci ku prospěchu vzájemných vztahů České republiky a Kanady. Srdečně,

Petr Buriánek, generální konzul

***

Covid 19 - kulturní Sahara

Nikdo nepočítal s epidemií, která nás letos postihla. Kromě zdravotních problémů, obrovských ekonomických ztrát, postihla pandemie veškeré složky života včetně kultury.

Nokturna pořádala poslední koncert v únoru 2020 v hale kostela sv. Václava - pod titulem první *Česko-Slovenský Dixieland.* Koncert byl velmi úspěšný - muzikanti většinou českého nebo slovenského původu hráli fantastický soubor skladeb z počátečního období jazzu. Koncert byl téměř vyprodány, catering Sváti Militkyho byl vynikající, všechno klapalo. A to jsme ještě nevěděli, že je to poslední vystoupení během pandemie, která už řádila v Číně.

Březnový koncert pianistky Radky Hanákové *Bachovy Goldbergovy variace* se již nekonal. Taktéž byl zrušen koncert houslisty Ivana Ženatého a jazzový večer Josefa Musila na Masaryktownu. Co dál? Quo vadis? Bylo by velmi optimistické doufat, že *Nokturna* začnou na podzim. Byl by to 20. ročník *Nokturen* a máme připravený velmi dobrý program. Bohužel se koncerty přesouvají na začátek 2021, kdy doufáme, že pandemie bude ustupovat.

Na únor 2021 je plánován druhý ročník *Česko-Slovenského Dixielandu* pod vedením Mira Letka, opět v hale kostela sv. Václava, na květen máme přislíbené vystoupení Jiřího Stivína z Prahy, vynikajícího muzikanta, hlavě flétnisty - v sólovém vystoupení v hale sv. Václava. V červnu vystoupí kapela Josefa Musila v Restauraci Praha.

Čekám na potvrzení houslisty Ivana Ženatého, pianistky Radky Hanákové a Zemlinského kvarteta (asi na podzim 2021). Sledujte českou televizi *Nová Vize* a *Satelite 1-416* s přesnými daty koncertů. Chtěl bych tímto způsobem poděkovat generálnímu konzulovi Ivanu Počuchovi, kterému končí čtyřleté období na konzulátu v Torontu, za veškerou pomoc a podporu *Nokturen ve městě* i za veškeré akce které připravil během svého období pro naše krajany i kanadskou veřejnost. Byly to filmové festivaly českých filmu, koncert pěveckého sboru z Prahy a hlavně vynikající koncert k 30. výročí pádu komunismu v Evropě, v říjnu 2019. Přejeme mu hodně úspěchu v jeho další činnosti v Praze!

Miloš Krajný

***

Ottawský mezinárodní festival animovaných filmů

Právě začíná Ottawský mezinárodní festival animovaných filmů, na který Vás všechny zveme jménem hlavního organizátora - Kanadského filmového institutu v Ottawě.

Letos jsou mezi vybranými filmy dva z dílen českých mladých nadějných autorek. Jsou to: Film režisérky Alexandry Májové *Pračka (Washing Machine)* a studentský film Andrey Szelesové Odpolední čaj (Afternoon Tea).

Lístky stojí 9 dolarů a možno je objednat na:

https://oiaf2020.ca/box-office/

emb

***

Hledá se paní **Ivonne Slípka** (jméno za svobodna), nar. v roce 1948 v Československu.
Otec Hugo, maminka Věra.
„Paní Ivonne, mám pro Vás vzkaz z Hořovic, Česká republika.
Moc by mě potěšilo, kdybyste se
mi ozvala: Helena Švestka - tel: 416-562-7197
e-mail: helenasvestka@gmail.com
Zároveň uvítam jakoukoliv informaci o zmíněné!
Moc děkuji!!
***

Předvolební rozhovor s Harriet Gilbert Mackovou

Čecho-Kanaďanů a Čecho-Američanů je poměrně mnoho. Pokud bychom je měli identifikovat, tak jsou to krajané, kteří žijí v Kanadě nebo ve Spojených státech, ale jak pojmenovat Američanku z Georgie, která již bezmála padesát let žije v Praze? V dějinách byla asi nejznámější takovou postavou Charlotta Garrigue Masaryková. TGM o ní řekl: *Američanka se stala Češkou, mravně i politicky. Věřila v génia našeho národa, pomáhala mně v mých bojích politických a v celé politické činnosti. Až tehdy za války, za hranicemi, jsem musel pracovat bez ní, ale věděl jsem, že jednám ve shodě s ní. Bývaly vůbec chvíle, kdy jsem – od ní vzdálen – souběžnost našich myšlenek na dálku přímo cítil. Nemyslím, že to je telepatie, ale paralelní myšlení a cítění lidí, kteří se ve všem shodují a dívají na svět. Žena – to bylo její přesvědčení – nežije jen pro muže a muž nežije jen pro ženu: oba mají hledat zákony Boží a je uskutečňovat.*

Nevím, jestli to TGM s géniem našeho národa trochu nepřehnal, ale připomeňme si jeho manželku. Charlotta Garrigue Masaryková přišla do Prahy v roce 1881 a žila zde do své smrti 13. května 1923. Harriet Gilbert přišla do Prahy počátkem sedmdesátých let a provdala se za mého přítele baptistického kazatele, později profesora systematické teologie na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy Petra Macka. Tehdy jsme se spřátelili a byla to ona, kdo mně pomohla dívat se na Ameriku trochu jinak. Její postoj k lidským právům, odmítnutí rasismu a nesnášenlivosti mne ovlivnil na celý život. Ironií osudu bylo, že ona zůstala v Praze a já se stěhoval za moře.

Když jsem byl poprvé ve Spojených státech v roce 1981, navštívil jsem její rodinu na St. Simons Island a Mackovi byli u nás někdy kolem roku 1985 v Torontu. V době, kdy je ve Spojených státech předvolební horečka a v českých médiích se objeví občas rozhovor s někým, kdo žije v Americe, mne napadlo, že by nebylo nezajímavé udělat rozhovor s Harriet, která sleduje dění ve Spojených státech z Čech a pochopitelně moje otázka byla, jestli již volila:

HGM: Ano, volila jsem, dnes jsem to poslala poštou. Musím přiznat, že mám z těchto voleb strach.

ABE: Jak se volí z Čech do Ameriky?

HGM: V každém státě jinak. Já volím korespondenčně v Georgii, odkud pocházím. Lístky jsem dostala automaticky, protože jsem volila již v primárkách. Nevolila jsem v místních volbách, protože z místních kandidátů nikoho neznám. Dále v Georgii letos výjimečně volíme najednou oba senátory, protože volby jednoho z nich jsou mimořádné doplňovací. K nim neproběhly primárky, a tak by v nich do druhého kola mohli teoreticky postoupit pouze dva republikáni, kteří jsou hrozní, a žádný demokrat. V prezidentských primárkách jsem volila Bidena, ale on už byl prakticky jediným kandidátem. Takže můj hlas neměl velký význam.

ABE: Mohla jsi volit také v sedmdesátých a osmdesátých letech?

HGM: Pokud jsem nebyla v Americe, tak jsem nevolila. Nevěděla jsem, jestli by můj hlas do Ameriky došel, ani jsem se o to nepokoušela. Teď dostáváme volební lístky elektronicky, ale pak je nutné je zpátky poslat poštou. V zalepené obálce pošleš svůj hlas a současně podepsané čestné prohlášení. Při registraci k volbám se musíš prokázat svým číslem sociálního zabezpečení (social security number), což je jediný plošný federální způsob identifikace. **ABE: V Georgii má Trump dvouprocentní náskok. Čím je to způsobené?**

HGM: To je na republikána v Georgii poměrně malý náskok. Konzervativci tam obvykle mívají mnohem více navrch. Baštou republikánů je venkov, dále bohatší bělošská část populace, která chce nízké daně. Mnozí slyší na tvrzení Trumpa a republikánů, že Obamacare (dostupnější zdravotní pojištění) je vlastně socialismus. Je trochu s podivem, že evangelikální křesťané tak masově podporují zrovna Trumpa. Asi je to hlavně kvůli otázce potratů. Pro Trumpovy skalní voliče jsou typická malá nákladní auta (pick-up trucks), kterých je v některých oblastech víc než osobních aut, a leckdy ovšem i symbolika někdejší jižanské konfederace. Zpravidla pouze v Atlantě, Savanně a v dalších univerzitních městech bývá starostou zvolen černoch.

ABE: A děti mají dvojí občanství? Budou volit?

HGM: Obě děti mají dvojí občanství. Dan už volil, o americkou politickou situaci se velmi zajímá. Pro Rachel mám vytištěné volební lístky.

ABE: Jak dlouho jsi v České republice, potažmo v Československu?

HGM: Čtyřicet sedm let. Poprvé jsem přijela v roce 1971, ale naše svatba byla v roce 1973.

ABE: Kde se cítíš doma? V Čechách nebo v Americe?

HGM: Tady v Čechách. Do Ameriky a do Georgie mne přitahuje oceán a příroda. Kdybych se vrátila do Ameriky, ani nevím, kde bych žila. Zde mám děti a vnoučata. Kořeny již mám v Čechách a nemohu se v tomhle svém věku už znovu přesadit. To je problém všech reemigrantů, že se těžko vracejí.

Harriet a Petr Mackovi

ABE: Co byl největší šok, kdy jsi se přestěhovala z Ameriky do Čech?

HGM: Byla jsem mladá, třiadvacet. Věděla jsem do čeho jdu. Rok předtím jsem zde byla šest týdnů. Mackovi bydleli na Starém Městě v Praze, v malém pavlačovém bytě. Záchod sdíleli spolu s třemi dalšími partajemi, neměli koupelnu ani teplou vodu a my jsme neměli kde bydlet. Brala jsem to jako dobrodružství. Nechyběly mi hmotné věci, komfort ani americké jídlo, ale chyběl mně telefon. Nebyla jsem ve spojení s rodinou doma, byla jsem zcela odříznutá. Šokem ale bylo zklamání z vedení zdejší církve, že se nedokázala zastat farářů, kteří byli režimem postaveni mimo službu.

ABE: Měla jsi nějakou anglicky mluvící společnost?

HGM: Neměla. Mohla jsem mluvit s Dádou Bískovou v Telecím, a pak zde byla asi půl roku po naší svatbě moje švagrová Marta Fisher, která se provdala do Kalifornie. Prvních pár let tu žila i švagrová Jacqueline z Francie.

ABE: Takže jsi neznala nějakého Angličana, Kanaďana nebo Američana, který by žil v Praze?

HGM: V roce 1983 se sem provdala Marsha Kocábová ze Severní Karolíny, čili „krajanka" z Jihu. Jsme dobré kamarádky dodnes. Jako cizinka jsem musela zpočátku každý měsíc žádat o prodloužení povolení k pobytu, protože jsem měla pouze turistické vízum. Svatbu jsme měli v listopadu, ale povolení k trvalému pobytu jsem dostala až v dubnu. Nepříjemné na tom bylo, že jsem musela pokaždé doložit, že jsem si na 30 nadcházejících dní směnila požadovaný obnos valut. Valuty jsme neměli. Tehdy jsem začala učit děti v rodině Waltera Taubera, zpravodaje západoněmeckého rozhlasu z Frankfurtu.. Denně jsem jejich čtyři děti doučovala anglicky, protože měly chodit do americké mezinárodní školy v Praze. Do zdejší německé školy je totiž nechtěli vzít, neboť byla určena jen pro děti z východního Německa. Tauberovi mne přijali do rodiny a platili mi v markách, čímž jsem získala valuty na pobyt v Československu. Tak začala moje učitelská kariéra, v které jsem pokračovala ještě dalších dvacet let po sametové revoluci. Nedávno jsem navštívila paní Tauberovou v Německu. Ironií je, že její jediná dcera teď bydlí v bývalé NDR.

ABE: Měla jsi tedy blízko k německé rodině, která mluvila anglicky. Do jaké míry, jako Američanka žijící v Praze rozumíš třeba slovenštině?

HGM: Ne tak jako rodilá Češka, ale jako někdo, kdo žil 20 let v Československu. Mám slovenské kamarádky, se kterými si rozumím bez problémů. Hodně mi v tom pomohla televize, na kterou jsem se tehdy dost dívala.

ABE: Myslíš si, že pojedeš opět někdy do Ameriky?

HGM: Myslím, že ano, ale asi ne v dohledné době.

ABE: Máš pocit, že jsou lidi v ČR dobře informovaní o Americe?

HGM: Nemyslím, že o ní mají velký přehled, obzvláště teď před volbami, vše mají zprostředkované. Neuvědomují si, jaké od Trumpa hrozí nebezpečí.

abe

***

Jsme tu pro vás!
Vždy poradíme!
V době epidemie, pracujeme z domova!
Zavolejte, pošlete e-mail!
Blanka

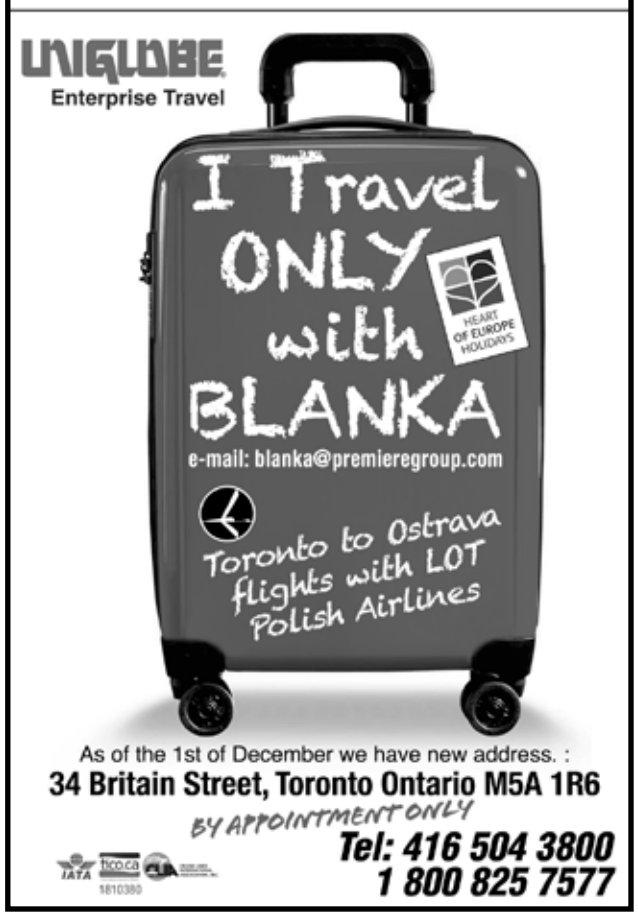

Oznámení LOT

Dear Passenger,
we kindly remind that due to the unstable epidemic situation, before buying a ticket and departure, Passengers are obliged to check the documents and procedures required to cross the border of the country they intend to go to. Procedures should be checked on an ongoing basis as restrictions may change.
According to current regulations, passengers traveling to Czech Republic are required to register on the site **https://plf.uzis.cz/** and generate the QR code confirmation, to autorize the right to cross the border. Please include these procedures in your travel plan.
WARNING! Passengers who do not have the required registration and QR code confirmation, may be denied boarding.*
Additional information for travelers to the Czech Republic can be found at **https://www.mvcr.cz/mvcren/article/coronavirus-information-of-moi.aspx.**
Information on current safety procedures and restrictions applied in individual countries is available, among others:

- on the website of the IATA International Air Transport Association;
- on https://reopen.europa.eu/en/;
- and also on the websites of country-specific Embassies, Consulates and respective Ministries of Health.

LOT Polish Airlines Team

* According to art. 14.1 of the General conditions of carriage of passenger and baggage used in LOT Polish Airlines, the carrier is not responsible for any consequences incurred by the Passenger as a result of failure to comply with restrictions related to entering the destination country.

Černá data v historii

Nedávno jsem se podíval na lednovou diskusi Jiřího Gruntoráda s tehdejší kandidátkou na místo veřejné ochránkyně lidských práv Helenou Válkovou. Je zajímavé sledovat, jak ani po třiceti letech Helena Válková necítí nic špatného, že připravovala zákon o ochranném dohledu, který byl v tehdejším *odborném časopise Prokuratura* z roku 1979. Jako druhý autor je podepsán prokurátor z procesu s Miladou Horákovou Josef Urválek. S údivem sleduji, jak lidé, kteří se aktivně podíleli na potlačování lidských práv se nyní cítí jako odborníci na lidská práva a mají pocit, že by tuto funkci měli zastávat právě kvůli své *odbornosti*. Těžko uvěřit, že *odbornice* na lidská práva, Helena Válková v roce 1979 nevěděla, kdo byl Josef Urválek, nevěděla o porušování lidských práv v Československu, zatímco většina občanů o tom věděla, ale bohužel třeba mlčela, ale alespoň část z nich se ozvala. Jak říká starý soudce ve filmu *Norimberský proces:* „Oni totiž nechtěli vědět!" Odbornice Helena Válková taky nechtěla vědět. Proč tedy, když nechtěla vědět, proč by měla zastávat funkci někoho, kdo rozhoduje o tom, zda jsou lidská práva porušována nebo ne. Článek o ochranném dohledu ji totiž diskvalifikuje nejen morálně, ale i intelektuálně. Jiří Gruntorád během diskuse argumentoval nikoliv jako disident, který byl minulým režimem a ochranným dohledem postižen, ale hlavně jako občan, který se zastává nejen politických oponentů, ale i lidských práv třeba recidivistů. Vždyť ochranný dohled postihoval také třeba spolubydlící, rodinné příslušníky, kterým mohla policie kdykoliv vtrhnout do bytu. Samotný Jiří Gruntorád kupříkladu nesměl přejít ani přes Nuselský most, aby se nedopustil trestného činu.

Společnost není černobílá, ale je to spíš šedivá zóna. Nedávno jsme si připomenuli 21. srpen 1968. Jestliže od padesátých let směřovala k tomu, že by se lidská práva v Československu mohla i dodržovat, pak po tomto datu směřovala opačným směrem. Zákony, které začaly po srpnu vycházet, omezovaly svobody občanů. Ve společnosti měly vytvořit atmosféru strachu. Je to právě jedno z černých dat v historii. Jako černá data lze počítat ty události, které směřují od svobody k totalitě. Od rozmanitosti ve společnosti k uniformnímu myšlení.

Takovým dnem byl 30. květen 1434, kdy byla bitva u Lipan a přesto již 7. května 1458 se stal českým králem Jiří z Poděbrad. Na pozadí této tragédie vznikla Jednota bratrská, jejímž představitelem byl Petr Chelčický. F. M. Bartoš se domnívá, že se jedná pouze o pseudonym zemana Petra Záhorky. Vrcholem Jednoty je *Bible Kralická* a i po Bitvě na Bílé hoře Jednota bratrská měla celosvětový význam, obzvláště v severní Americe. *Chelčický jako reformátoři čeští vůbec, důraz klade na etickou stránku, nikoli na učení, a tudíž zejména se rozcházel od církve své doby učením o církevním zřízení společnosti. Pokládal církev za pokaženou tím, že přijala dar Konstantinův. Tím se mu zdálo, že se církev stala světskou... Důležité a zejména pro dobu charakteristické jest především a hlavně, že jest laik, a jako laik troufá si rozhodovati o věcech duchovních. Tím se ovšem naprosto postavil proti scholastikům... Konečně ještě jednou budiž vzpomenuto, že své učení osnoval hlavně v etice, po mravní stránce, a že tudíž v učení o zřízení společnosti má největší důležitost. Můžeme směle říci, že Chelčický je nejvýznačnější osobnost své doby, a při všech slabostech jedna z nejlepších hlav tehdejší doby vůbec*. (T. G. Masaryk -Velcí mužové, wiki)

Dalším tragickým dnem byl 8. listopad 1620 – Bitva na Bílé hoře, která určila na tři sta let národní a náboženskou orientaci. I když historik Josef Pekař nevidí situaci tak černě jako František Palacký a oceňuje obzvláště období baroka v Čechách. Skutečnost, že pobělohorské období vedlo k emigraci takových lidí jako byl Jan Ámos Komenský a představitelé nejen Jednoty bratrské, ale i dalších evangelických vyznání.

Odchod do exilu byl i v důsledku dnů 15. březen 1939, 25. únor 1948 a již zmíněného 21. srpna 1968. Všechna tato tragická data nakonec ukázala, že se nejedná o něco definitivního, ale že jsou také výzvou k zápasu o pravdu.

V poslední době byl na tomto kontinentě takovým černým dnem 8. listopad 2016, kdy byl zvolen americkým prezidentem Donald J. Trump. I když jsem si v minulosti nedělal iluze o republikánských voličích, tohle jsem přece jen nečekal. Donald Trump mne nepřesvědčil ani svým charakterem ani svou inteligencí. V předvolebních diskusích plácal nesmysly, neověřoval si fakta, choval se neurvale, ale to byl jen nepatrný zlomek toho, co předvedl po volbách. Potvrdil známou skutečnost, že krajní pravice si rozumí s levicovými diktátory. Najednou voličům přestalo vadit, že je jedna ruka s Vladimírem Putinem, který mu dopomohl k volebnímu vítězství, i s korejským diktátorem Kim Čong-Unem. Po jejich vzoru by chtěl, aby jeho vláda byla neomezená a na doživotí. Chvástavě si připisoval úspěchy, které mu nepatřily. Vrcholem byla koronavirová krize, kterou bagatelizoval, takže dnes mají Spojené státy přes sedm milionů potvrzených případů a dvě stě tisíc obětí. Za zmínku stojí partička, kterou se Donald obklopil. Těžko lze dnes spočítat, kolik jeho spolupracovníků a poradců skončilo v kriminálu anebo naopak sepsalo paměti na období, kdy nosili kufry panu prezidentovi. Před třemi léty 18. srpna 2017 skončil ve funkci jeho poradce Steve Bannon. Podle zpráv CNN byl 20. srpna 2020 tento ultrapravicový politik (tedy po třech letech, co byl odstoupen) zatčen a obviněn z toho, že zpronevěřil 25 milionu dolarů při stavbě *mexické zdi.* Jelikož, jak víme, někteří lidé jsou si rovní a jiní rovnější je otázkou, jestli v chládku vydrží alespoň do večera a dodejme jen, jestli taková zpronevěra peněz není spíše k obecnému blahu a prospěchu a jestli by tentokrát tento vejlupek neměl být spíše pochválen.

Ačkoliv předvolební průzkumy včetně stanice FOX NEWS svědčí o tom, že by Trump nemusel v listopadových volbách vyhrát, není nic jistého. Trump vyměnil vedení pošty a pokouší se znemožnit hlasování na dálku, protože většina demokratických voličů má obavy z koronavirové infekce, zatímco republikáni těmto *pohádkám,* podobně jako Trump nevěří. Další úskalí bude v televizních debatách, které začnou toto úterý. Moderátorem má být Chris Wallace z Fox News Sunday. Prezident přichází s naprosto nepravdivými informacemi, které si protikandidát na místě velice těžko může ověřit. Ačkoliv byl mnohokrát usvědčený, že nemluví pravdu, nazval při minulé televizní debatě svoji protikandidátku Hillary Clintonovou *lhářkou.* Použil známou taktiku *zloděj křičí, chyťte zloděje.*

Bohužel, i když nevyhraje, následky zde budou po několik dalších let. Etická laťka pro politiky je totiž tak nízko, že nová vláda by musela být u moci po dobu několika generací, aby politickou kulturu zvedla na úroveň roku 2016, kdy se dostal k moci.

Absenci demokracie můžeme pozorovat, kdekoliv ve světě: Ruský opoziční politik Alexej Navalnyj byl na jednotce intenzivní péče

A. Navalny (foto wiki)

v Německu, protože se u něj projevily příznaky otravy při letu z Tomska do Moskvy. Letadlo muselo nouzově přistát v Omsku. Běloruský prezident Alexandr Lukašenko zatýká členy opozice a žádá Putina o pomoc. V Česku bývalý ministr zdravotnictví Adam Vojtěch jeden den nařídí nošení roušek v obchodech a restauracích a druhý den mu to ministerský předseda Babiš zrušil a pak ho vyměnil za Romana Primulu. Při tom počet nově nakažených Covidem – 19 (kolem 3000 případů) je v Česku desetkrát vyšší než v době největšího růstu na jaře a je i vyšší než v Německu (2143 případů), kde je populace osmkrát vyšší. Tato čísla se nedají srovnávat s počtem nových případů ve Spojených státech, kde číslo kolísá mezi dvaceti a padesáti tisíci a denní úmrtí jsou od 300 do 1000.

Tím nechci říci, že je vše v Kanadě v pořádku. Ministryně zdravotnictví Patty Hajdu nás neustále upozorňovala, že riziko koronavirové infekce je malé a dr. Theresa Tam se doslova vyslovila proti nošení roušek a teprve po několika měsících otočila o 180°. Mezitím se ministerský předseda Justin Trudeau a ministr financí Bill Morneau dostali do korupčního skandálu. Margaret Trudeau obdržela za své aktivity 250000 dolarů, jeho bratr Alexandre 32000 dolarů. Děti ministra financí dostaly jako dárek zájezd do Afriky. Nutno říci, že se ministerský předseda za své chování omluvil. Ministr financí zrezignoval a vrátil 41000 dolarů, což se v případě amerického prezidenta ani v jednom skandálu nestalo.

I kdyby v listopadových volbách nezvítězil Donald Trump, otázky ve zdravotnictví a to nejen kolem covidu-19, ale i problémy policie a nejen ve Spojených státech, rasismu, militarismu, xenofobie nebudou vyřešeny jako mávnutím kouzelného proutku, ale snad se začnou řešit. V druhém případě, tedy kdyby zvítězil Trump to bude další výzva pro všechny slušné lidi, aby vzdorovali těmto tendencím. Vždyť po roce 1620 to trvalo tři sta let, po roce 1948 jedenačtyřicet let a po srpnu dvacet jedna let…

Aleš Březina - Na snímku A. Navalnyj

***

RIGHT AT HOME REALTY INC. BROKERAGE

HANEX®

Jméno doporučené přáteli • The Name Friends Recommend

Mnoholetá zkušenost v podnikání!

Máte zájem koupit, prodat, pronajmout byt, rodinný nebo činžovní dům, či pozemek v Torontu a okolí - v Kanadě, v Praze a okolí v České republice anebo v Sarasotě a okolí na Floridě v USA?

Rádi Vám poskytneme profesionální služby. Neváhejte nás kontaktovat:

Lubo Spisak, M.A
RAH RE. INC.
895 Don Mills 202
Toronto, M3W 1W3
Direct: 416 456 8922
Email: lubohomes@gmail.com
www.lubohomes.com

Frank Hanečák FRI, CRB
HANEX GROUP s.r.o.
Karla Englise 2,
150 00 Praha 5
Mobil: +420 602 234 444
Email: frank@hanex.cz
www.hanex.cz

Nekulaté narozeniny Ivana Martina Jirouse

Jsem v Telči na hudebním festivalu a dnes jsem navštívil Prostřední Vydří kde žil a má dům I. M. Jirous. Nyní tam probíhá kompletní rekonstrukce jelikož tam bude žít jeho dcera Františka. Na hřbitově v Kostelním Vydří je pochován. Ivan Martin Jirous by se dožil 23. září 76 let.

Martin Přibáň

***

Česká lípa

Saperov je místo ve střední Britské Kolumbii, které byste na sebepodrobnější mapě marně hledali. Je to samota na pokraji pralesa, kam se uchýlili a kde úspěšně hospodaří Jan a Lenka Vodičkovi. A to pojmenování ryze české a ryze osobní vymyslil Honza (ale o tom napíšu později). Dodám ještě, že Saperov leží na jihu oblasti asi 40 km severovýchodně od města 100 Mille House.

Na tuto samotu se po několik let sjížděli nadšenci převážně ze Severní Ameriky na *Trampskou kytaru.* Zúčastnil jsem se jednoho ročníku a stal se tak svědkem, že kytary tu drnčely od rána do noci a že trampské písničky, jaké se tu zpívaly, byly hodnotné a že se staly po právu cennou součástí naší populární kultury. Což potvrzuje i fakt, že Češi s nimi jednou i vyhráli celosvětovou soutěž v Austrálii.

Tak na tuto samotu se jeden srpnový víkend sjela nevelká skupinka, aby zde vysadila lípu. Stojí za připomenutí tradice, jaká je s tím spojena. V dávných dobách spolu v českém povědomí soupeřily dub s lípou, který z nich má punc stromu *národního*. A až roku 1848, jímž vrcholilo národní obrození, slovanský sněm rozhodl, že lípa je stromem slovanským a dub přisoudil Němcům. Lípa se pak stala opravdu stromem národním. jako v žádném jiném slovanském státu. Za první republiky se lípy vysazovaly po českých městech a vesnicích k výročí republiky. A lípa, vyznačující se mohutností, dlouhověkostí a košatou korunou, se pokládala za symbol češství.

A právě na tuto tradici, dnes už pozapomenutou, ono srpnové vysazování navazovalo. A zdůrazněme: nebylo to k žádnému výročí, obešlo se to bez jakékoli pompy, proběhlo to ve vší skromnosti. Ti lidičkové, co se tam sešli, že jim bylo spolu dobře, pozpívali si, pobesedovali a po dvou dnech se zase v poklidu rozešli. Že to je trochu málo? Neřekl bych. Buďme rádi, že ta lípa jako symbol češství zapouští kořeny a mohutní. A že je s to soustředit lidi ke společnému prožitku. A kdo ví? Snad se najdou i následovníci…

Zdeněk Smejkal - Britská Kolumbie

***

Covid 19 a roušky

Stále častěji můžeme slyšet, že Covid 19 je výmyslem určité skupiny lidí a že nošení roušek je přehnané, ba přímo škodlivé. Stačí se však podívat na statistiky v několika zemích. V Kanadě tím, že se začaly nosit v létě roušky poklesl značně počet nově nakažených obyvatel a teprve v poslední době jejich počet opět narůstá. Zajímavá je křivka v Německu, kde se nezačlo s uvolňováním (obrázek dole), můžeme vidět, že se křivka drží stále dole a je zde v současnosti méně nakažených než v osmkrát menší ČR. Česko, kde se začalo dobře a pak se slavnostně vyhlásil konec protikoronovým opatření, se nákaza virem šíří s neobyčejnou silou (obrázek vpravo nahoře). Ve Spojených státech, kde Donald Trump popíral možnost nákazy (obrázek vpravo dole) je graf neskutečně nahoře a čísla nákazy i úmrtí jsou katastrofální.

abe

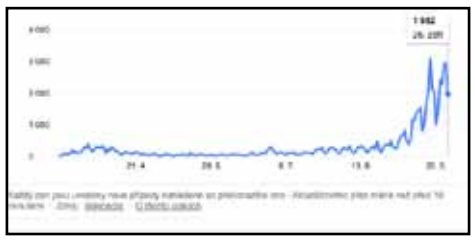

Česko

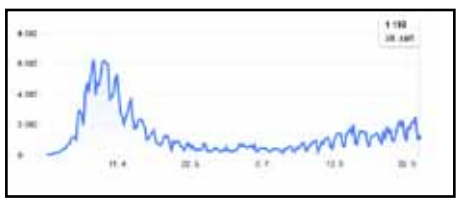

Německo

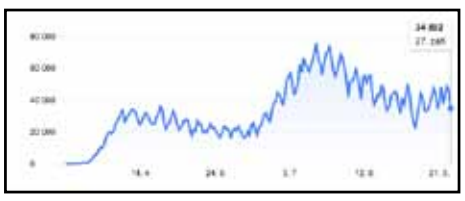

USA

Dr. Petr Munk
Chiropraktik
1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com
Ordinační hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.
Tel.: 416/533-0005

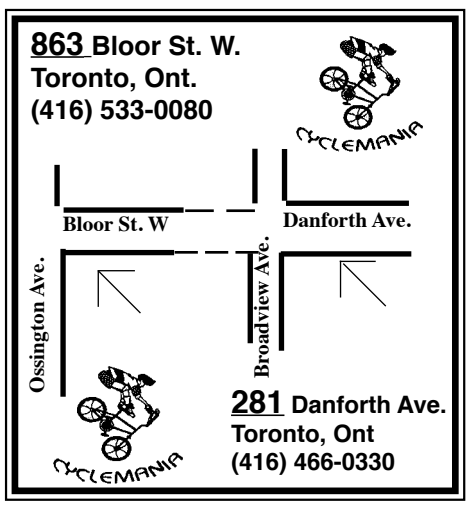

Na dotazy odpovídá český právník Jaroslav Horký

Když jsem nedávno náhodou kontroloval katastr nemovitostí, zjistil jsem, že u pozemku, který vlastním, je poznamenané probíhající řízení, o kterém nic nevím a ani jsem o něm nebyl vyrozuměn. Jak mám postupovat? Co se za takovým řízením může skrývat?

V katastru nemovitostí je vždy dobré mít zapsanou adresu, na které jsem k zastihnutí, jelikož katastr nemovitostí obesílá a informuje vlastníky nemovitostí o probíhajících řízeních, která se týkají jejich nemovitostí, zejména pak o převodu vlastnického práva k nemovitosti.

Je možné pomocí čísla jednacího z katastru nemovitostí zjistit, o jaké řízení se jedná. Doporučuji nejprve zavolat na příslušná katastrální úřad a to osobně, popřípadě prostřednictvím vašeho právního zástupce. Pokud byste informaci nerozuměli nebo pokud by někdo skutečně nakládal s nemovitostí bez vašeho vědomí, je vždy vhodné obrátit se na českého advokáta, který se specializuje na problematiku nemovitostí a který Vám dokáže poradit nejvhodnější postup v dané věci.

Chtěl bych odkoupit od obce id. 1/2 pozemku, který máme ve spoluvlastnictví. Jak mohu postupovat?

V tomto případě lze obec oslovit s dotazem, zda by Vám id. ½ pozemku neodprodala a učinit jí nabídku nejlépe ve výši tržní ceny v daném místě a čase, která může být podložena znalecký posudkem. Obec má pak dle zákona o majetku obcí daný postup, kterým se musí řídit a pokud odmítne id. ½ pozemku prodat, není možné ji k tomu nutit. V případě, že byste ale dále nechtěli setrvávat v takovém spoluvlastnictví, lze podat žalobu k soudu, na zrušení a vypořádání spoluvlastnictví. Během soudního řízení by pak bylo toto spoluvlastnictví vypořádáno.

Během restitučního řízení nám byla navrácena nemovitost v České republice, náš právní zástupce ale zapomněl zažádat o sousední zahradu, která byla také ve vlastnictví našich předků. Zahrada je nyní ve vlastnictví obce. Máme nějakou možnost získat zahradu zpět? Jak můžeme postupovat?

Pokud byl návrh špatně podán, nemáte nyní žádný právní nárok na daný pozemek – zahradu. V tomto případě můžete zkusit požádat obec o odkup této nemovitosti, a to s odůvodněním, že se jedná o původní rodinný majetek, který ale nebyl součástí restitucí, a také z důvodu, který jste uvedli. Je ale pouze na rozhodnutí obce, zda Vám tento pozemek prodá, či nikoliv. Sama obec rozhoduje na základě zákona o majetku obcí a její rozhodnutí se nedá ovlivnit a prodej pozemku nelze nijak vyžadovat.

Zjistil jsem, že dům v České republice, jehož id. ½ jsem před časem zdědil, druhý spoluvlastník celý užívá. Doslechl jsem se navíc, že ho také pronajímá, činí tak aniž by mě o tom informoval, či mi část financí zasílal. Jak mám postupovat, pokud chci finanční plnění získat? Za jak dlouhou dobu zpět ho mohu vymáhat?

Pokud tak druhý spoluvlastník činí bez dohody o užívání společné věci, a to nad rámec svého podílu, lze po něm požadovat vydání bezdůvodného obohacení. Pokud ho nevydá dobrovolně, lze ho požadovat žalobou o vydání bezdůvodného obohacení, a to až tři roky zpětně od zjištění dané skutečnosti. Výše bezdůvodného obohacení je během soudního řízení určena znaleckým posudkem.

Vždy je ale lepší uzavřít s druhou stranou dohodu, která se bude týkat předmětné nemovitosti, domluvit se na výši finanční částky, za kterou bude nemovitost užívána a následném vyrovnání. Soudní řízení přináší finanční náklady a zároveň bývá často zdlouhavé. Častokrát však není jiná cesta k nápravě.

***

Nad starými deskami, filmy a trochu z dávné historie MS

Je ironií, že první polovinu života člověk sbírá věci a druhou polovinu života se jich zbavuje. Je to jako v jedné povídce od Ivana Vyskočila. Nyní je zapotřebí pořádně vše archivovat, srovnat, zabalit, pak zapečetit a odvézt do sběrny.

Postupně se probírám filmy na DVD. Většinu filmů jsem viděl, ale občas mne překvapí DVD ještě zabalené v celofánu, neotevřené. Jindy zase zjistím, že tento film od Antonioniho mám dvakrát a zase mne překvapí, že třeba film Piera Paola Pasolina *Evangelium podle svatého Matouše* ve filmotéce chybí. Při tom není těžké ho nalézt na internetu. Ve své sbírce jsem objevil filmy Reinera Wernera Fassbindera. Chtěl jsem napsat, že téměř kompletní dílo, což není dost dobře možné, protože Fassbinder sice zemřel v 37 letech, ale stačil natočit 35 filmů, dva seriály a k tomu zrežíroval 24 divadelních her. Je tedy toho hodně přede mnou. Je zde můj oblíbený Ingmar Bergman a opět řada filmů chybí.

Mezi DVD jsem objevil i několik krásných koncertů: Fantastické vystoupení Hany Hegerové v Olomouci z října 2006. Hegerová hned v úvodu zpívá moji oblíbenou písničku *Bože můj,*

Hana Hegerová

Foto: idnes

já chci zpět, vrcholem improvizace je píseň *Levandulová,* kdy mají sólo všichni hudebníci. Následuje Jaroslav Seifert *Svatební píseň* a v zápětí přeskočí na Gershwina *The Man I Love,* pak přijde spirituál *Šťastné slunce.* Následují dvě písničky od Jacquesa Brella a celý koncert končí *Čerešněmi* od Jara Filipa a Milana Lasici. Škoda, že té slovenštiny nebylo víc. V přídavku, který je na DVD, do ní Hana Hegerová občas skočí. Měli jsme štěstí vidět Hanu Hegerovou před pěknou řádkou let v Torontu, pamatuji se na pěkný rozhovor pro naše noviny, ale muselo to být před tím, než začaly vycházet na internetu. Nerada vzpomínala na to, co bylo špatné a toho špatného ji potkalo také dost.

Další pěkný koncert se odehrál o čtyři roky později v Kalifornii při výstavě kanadské zpěvačky Joni Mitchell, vlastním jménem Roberta Joan Anderson. Svoji hudební kariéru

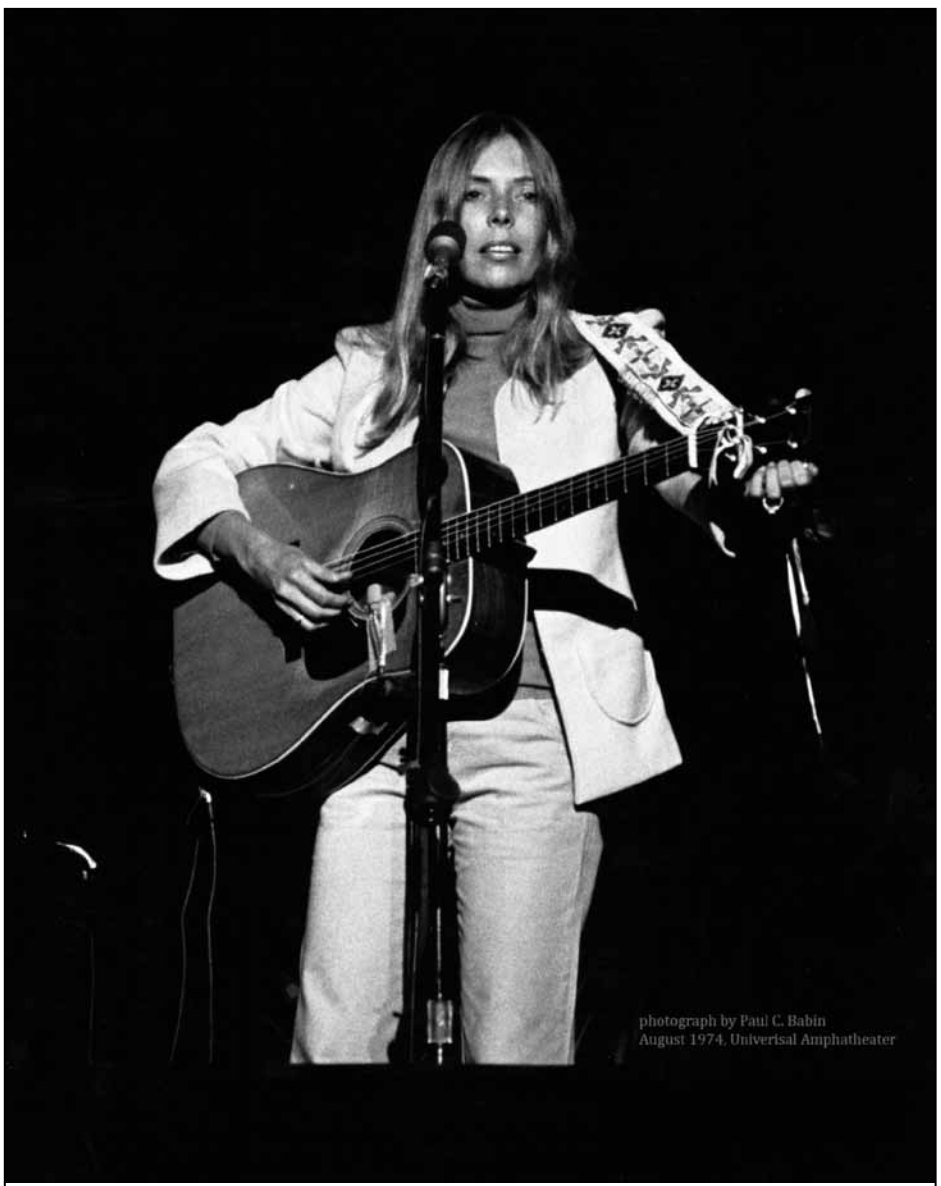

Joni Mitchell

Photo: Paul C. Babin

začala v malých nočních klubech a hraním na torontských ulicích. V polovině šedesátých let dvacátého století výrazně ovlivnila newyorskou písničkářskou scénu. V sedmdesátých letech pak zkoušela kombinovat pop s jazzem, v jejím pojetí z toho vzešel svébytný hudební styl. V Československu ji vyšlo jedno LP v Gramofonovém klubu.

Pomalu se dostávám ke stovkám kazet a DVD ze sportu. V roce 2006 vydala Světová asociace FIFA u příležitosti sta let trvání organizace kolekci 15 DVD počínaje rokem 1930. Přiznám se, že hned, jak jsem si DVD přinesl, tak jsem se podíval na MS 1934 a 1962, kdy se Československo dostalo do finále MS. Ostatními se prokousávám velmi pomalu a zatím jsem teprve u roku 1962. Skutečně první velkofilm byl až z MS 1966, který byl prorockým filmem. Tehdy to byl film z 21. století. Barevný širokoúhlý, s detailími záběry. S příběhy o Pelém a Eusebiovi.

Z historie fotbalu jsem se dověděl, že v dvacátých a třicátých letech dominovala kopané Uruguay, která se stala také prvním mistrem světa v roce 1930. V interview o MS v Itálii je zde rozhovor s Františkem Plániačkou a dokonce jsme se podívali do Prahy v roce 1928, kdy vznikla první klubová mezinárodní soutěž Středoevropský pohár, který vyhrála překvapivě Sparta. Doposud jsem nevěděl, proč v roce 1950 by Brazílii stačila pouze remíza. Odpověď milý Watsone: „Protože i závěrečné boje se hrály turnajovým systémem."

O čtyři roky později ve Švýcarsku se pak hrálo ve skupinách, ale jen na dva zápasy. Československo tehdy dopadlo jako *sedláci u Chlumce.* Nejprve prohrálo s Uruguayí 0:2, pak s Rakouskem 0:5. Ještě hůře ve skupině dopadli Skotové, kteří měli celkové skóre 0:8. A ve finále porazila Spolková republika Německo Maďarsko 3:2.

První MS, na které se pamatuji, bylo o čtyři roky později. Československo hrálo ve skupině s mistry světa západním Německem, s favorizovanou Argentinou a outsiderem Severním Irskem. Jenže v prvním utkání v Halmstadu jsme překvapivě prohráli 0:1 a postup se zdál v nedohlednu. Druhý zápas se hrál v Helsingborgu a tak jsem po 62 letech konečně zhlédl utkání SRN-Československo, které jsem si pamatoval pouze z rozhlasové reportáže. Pravda komentář na DVD připsal první branku Popluhárovi, ačkoliv ji vstřelil Milan Dvořák z penalty. Do poločasu připojil druhý gól Zikán. Československo vedlo až do 60. minuty 2:0, když Dolejší zachytil vysoký míč a Schäfer ho hokejovým bodyčekem poslal směrem k brance a rozhodčí Angličan Ellis ukázal na středový kruh. Ani ze zpomaleného záběru, jsem nebyl schopný zjistit, jestli míč přešel brankovou čáru a ani jedna z dvaadvaceti dostupných fotografií toto neprokazuje. Nejenže se jednalo o faul Schäfera na Dolejšího, ale ani míč nepřešel brankovou čáru. Dokumentů je dost, protože se v ten okamžik hrací plocha zaplnila fotografy s aparáty. Utkání se nakonec skončilo 2:2 a Československo muselo porazit Argentinu. Tento zápas na DVD nebyl, ale 15. června 1958 utrpěla Argentina snad největší porážku na MS 1:6. Jelikož tehdy rozhodovalo při rovnosti bodů další utkání, museli jsme hrát ještě jednou se Severním Irskem a ten zápas jsme prohráli v prodloužení 1:2, když pět ze šesti branek Irů na MS ve Švédsku vstřelil McParland. Hrdinou MS se však stal mladíček Pelé z vítězné Brazílie, ale rekord, který nebyl dodnes překonán drží s 13 brankami Francouz Just Fountaine.

Dolejší zachytává míč před Schäferem

Jak já říkám Boží ironie na sebe nedala čekat a o osm let postihlo totéž Německo ve finále MS s Anglií, když pomezní ruský rozhodčí ukázal na středový kruh a švýcarský sudí Gottfried Dienst na jeho pokyn branku uznal. Počítačové studie o pár desítek let později prokázaly, že míč nepřešel brankovou čáru. A do třetice na MS v roce 2010 v utkání Německo-Anglie (4:1) pro změnu uruguayský rozhodčí Larrionda neuznal Angličanům branku, ačkoliv míč byl půl metrů za brankovou čarou.

Rok 1958 patří do slavného období československého fotbalu, které vyvrcholilo o čtyři roky později na MS v Chile, ale to již je jiná kapitola.

A ještě jedna perlička: Jako odpírač vojenské služby jsem před vystěhováním potřeboval potvrzení z Vojenské správy pro Prahu 4, že již nemám nic společného s tzv. ČSLA. S nepříjemnými pocity jsem vstoupil do budovy a tam mne uvítal v kanceláři muž v uniformě. Oslovil jsem ho: „Tak se tedy konečně zbavujete nejstaršího brance na Praze 4…" „A nevíte, jak rádi!" Než nalezl razítko, tak řekl: „Kam se to vlastně stěhujete?" „Do Ontaria v Kanadě." „Tam je to krásné!" „Tam se mi moc líbilo." Zpozorněl jsem – lampasák na vojenské správě a byl v Kanadě. Položil jsem tedy kontrolní otázku: „Vy jste tam byl?" „Několik roků jsme tam jezdili i do Spojených států. Tam se budete mít pěkně!" „A jak jste se tam dostal?" „Byli jsme tam s Duklou…" „A jak se jmenujete?"
„Milan Dvořák…" a podal mi papír, že si na mne ČSLA již neklade nárok.

Od té doby se Československo na MS buď nedostalo nebo skončilo ve skupině. Pouze labutí písní bylo čtvrtfinále na MS v Itálii v roce 1990, kdy se Čechoslováci dostali až do čtvrtfinále, ale i tam jsme měli smůlu na rozhodčího. Rakouský rozhodčí místo faulu na Moravčíka v druhém poločasu, kterému německý obránce sundal botu ukázal slovenskému útočníkovi červenou kartu. S pozdějšími mistry světa jsme prohráli 0:1.

A tak zatím zůstává největším úspěchem po rozdělení Československa postup Slovenska na MS v JAR v roce 2010 do osmifinále. Slovensko, tehdy zdolalo Itálii 3:2 a bylo vyřazeno pozdějšími vicemistry Holanďany 1:2.

abe

***

Náš přítel pan John Freund má řadu pěkných knih od Karla Čapka a Voskovce a Wericha. Pokud by měl někdo o ně zájem, může mu zavolat na číslo 416/481-1933.

Každý bezdomovec musí mít kde bydlet

„Až ubytujeme všechny bezdomovce, a já vím, že se to stane, začne nám být dost trapné, že nás k tomu musel donutit koronavirus.“ Důsledky koronaviru budou mnohačetné a v nemalé míře promění způsob, jakým se budeme dívat na soužití ve společnosti a na mnohé jevy, které jsme většinově dosud přehlíželi nebo jsme pro jejich existenci měli uspokojivé vysvětlení. V tomto procesu se, třebaže ne ihned, prosadí i přístupy, které zatím měly jen malou šanci.

Jedním z takových jevů je bezdomovectví a jeho řešení. Ve společnosti dosud převládal názor, že bydlení není lidské právo a že o vlastní bydlení se každý musí postarat sám. Nepostaral-li se, žije na ulici, a co je na tom divného, že? Většinově se to jevilo jako logické, správné, přijatelné a dostatečně odůvodněné. Samosprávy ani stát se lidem bez domova, až na šlechetné výjimky, nevěnovaly. Vnímaly bezdomovce jako součást přirozeného běhu světa. Péči o ně ponechávaly takzvaným neziskovkám, přečasto napadaným a vysmívaným, tedy dobrovolným občanským iniciativám, jimž někde na péči o lidi bez domova přispívaly, jinde ne. Pamatujeme i takové nápady někdejších představitelů Prahy či jejích částí, jako vyvážet bezdomovce za město nebo pro ně zřizovat tábory, které nebudou moci opustit.

Jako je existence chudých považována za samozřejmý komplement existence bohatých, tak je i výskyt velmi chudých, vyloučených a zcela nezajištěných zřejmým protikladem výskytu osob velmi bohatých. Někdo se hodně snaží, je přičinlivý, takzvaně hodně pracuje, a proto je velmi bohatý, zatímco jiný je líný a lehkomyslný, nesnaží se a neřeší svoji situaci. Proto je velmi chudý a bez domova. Každý strůjcem svého osudu, říká se. Že je lidský život mnohdy loterie, v níž bylo rozdáno příliš mnoho falešných losů, zatímco jackpoty až příliš často připadnou těm, kteří byli zvýhodněni už od počátku svým sociálním původem, anebo těm, kteří umějí chytračit vybaveni dobrými kamarády na správných místech, se jaksi v této úporně přežívající středověké představě ztrácí. Tyto postoje se ve společnosti ustálily, a proto bezdomovci právem dávno ztráceli naději, že by se jejich postavení mohlo nějakým zázrakem zlepšit. Bez zázraků to totiž v podstatě ani moc nejde. Dvacetikoruna do čepice je potřebná a pomáhá k přežití, ale účinnná pomocná ruka, to je opravdu zázrak. A ten, jak víme, se v reálném životě přihodí jen opravdu výjimečně.

Koronavirus, naše unikátní společná zkušenost posledních měsíců, dosavadní společenskou perspektivu proměňuje. K ustáleným hlediskům přibylo další, a tentokrát silnější než všechny dosavadní argumenty dohromady. Úspěch, a mnohdy i přežití lidské pospolitosti záleží na vnímavé schopnosti vyloučit všechna budoucí rizika. Drahá lékařská péče a vysoké náklady vynakládané na prevenci budou zmarněny, jestliže zůstanou ohniska nákazy mezi lidmi bez domova. Nejen, že se jakákoliv nákaza mezi nimi přirozeně šíří rychleji a účinněji než mezi řádně bydlící většinou populace, ale šíří se i k ostatním částem společnosti proto, že bezdomovci nemají kam jít. Přemisťují se, teplo hledají ve vozech veřejné dopravy, vodu leckde, třeba v obchodních centrech, možnost obživy různě, nezřídka na hranici legality anebo až za ní. Toaletní potřeby vykonávají podle možností a příležitosti. Každý z nás by to v jejich situaci dělal stejně.

Přehlížet tyto okolnosti a ignorovat jejich důsledky může jen ten, kdo si je zcela jist, že se ho žádná nákaza nemůže nikdy dotknout. Vbrzku uvidíme, kdo všechno se k této bohorovnosti začne odmítáním řešení bezdomovectví hlásit. V průběhu izolačních opatření vyvíjela některá města snahu ubytovávat bezdomovce v prázdných penzionech a hotelích, které se díky tomu pravděpodobně vyhnuly bankrotu. Nebylo to z náhlého záchvatu humanismu, ale ze strachu z nekontrolovaného šíření viru. Mělo by to tak zůstat. Mnoho hotelů toto období nevydrží a se svou ubytovací činností budou muset skončit. Dlouhodobě ubytovávat bezdomovce by tak pro některé z nich mohlo znamenat záchranu.

Ubytovat všechny bezdomovce v naší zemi je nutné, a nebude to úplně levné. Všechno je ovšem relativní, stačí jen mírně pozměnit priority. Bezdomovců je v České republice okolo čtyřiadvaceti tisíc. Mnozí žijí v párech, někteří jsou na ulici nebo v provizorních a zcela nevyhovujících obydlích i s dětmi, bezdomovectvím trpí i osamocené děti. Nevyužitých hotelových budov bude po této krizi hodně. Stejně jako malých bytů po zanikání parazitních ubytovacích služeb v bytových domech kolaudovaných pro trvalé bydlení. Bezdomovci nejsou nároční a nemají vysoká očekávání, jistě ne každý z nich sní o bytu po řediteli Živnobanky.

Na mysli mějme bydlení důstojné a v perspektivě dlouhodobé. Určitě ne žádné nárazové, dočasné a nejisté ubytovny. Ty netvoří dostatečné životní zázemí pro osobní rozvoj a stabilizaci osobních, pracovních a společenských vztahů a kompetencí. Zkušenost z práce s bezdomovci říká, že k začlenění do společnosti a pracovních vztahů obvykle postačuje bydlení po dobu jednoho roku, po němž stabilizované osoby, nikoliv všichni, poté většinově přecházejí do standardního, dlouhodobého a obvyklého bydlení. Někteří budou potřebovat delší období a některým se opětovná socializace nevydaří, ale to není nic, co by mělo od takového řešení odrazovat. Řešení bude vyžadovat také vytrvalost, nic nepůjde samo a hned. To všechno jsou náklady, které rozumná moderní společnost musí umět unést a začít tak problém bezdomovectví konečně důsledně a koncepčně řešit.

Slyším ty nesouhlasné námitky: Co já jsem se nadřel, abych si mohl koupit byt, vzít hypotéku, jak se musím uskrovnit, abych mohl platit nájem! Je to nespravedlnost! Oni by měli jen tak dostat to, oč jsme s museli tolik snažit? Nesuďme, příběhy jednotlivých bezdomovců neznáme, abychom dokázali rozlišit mezi leností, lehkomyslností, smůlou, nakupením neřešitelných problémů v jednu chvíli nebo nezvladatelnými psychickými obtížemi. Možná i my sami jsme ve svém životě někdy jen se štěstím unikli pádu na dno, vždyť nemalou část českých domácností od něj dělí jedna nebo dvě výplaty, které také jednoho dne nemusejí přijít.

Jedno je ale jisté — být bezdomovcem není situace, kterou by někdo sobě samému přál. I když se občas rádo traduje, že ti lidé nechtějí žít jako my a jsou na ulici dobrovolně. Je to zlovolná lež. A jestli si někdo opravdu chce nadále myslet, že bezdomovci mají svou situaci řešit sami, ať také navrhne, aby po dopravní nehodě těžce zranění lidé také řešili svou situaci sami, bez pomoci ostatních. Bezdomovectví je v každém jednotlivém osudu těžká sociální nehoda, a je právě tak invazivní a vlastními silami neřešitelná, jako těžké nehody dopravní.

Společnosti se taková investice do osudů lidí bez domova velice vyplatí. Povede ke snížení kriminality, která ve všech důsledcích znamená vysoké společenské i rozpočtové náklady. Povede k omezení sociálně patologických jevů. Povede k likvidaci dětského bezdomovectví, které zakládá na pokračování života na ulici nebo ve vězení po další desítky let s vysokou mírou mezigeneračního přenosu. Povede ke snížení nákladů na zdravotní péči, protože člověk bez domova přichází za péčí zpravidla pozdě a se závažnými tělesnými i psychickými stavy a postiženími, jejichž léčba je časově náročná a drahá. Povede souběžně ke snižování objemu vydaných sociálních dávek. Dlouhodobá deprivace zatěžuje nejen bezdomovce sami, ale odráží se také na stavu společnosti. Koronavirus ukázal, že jsme jeden na druhém mnohem závislejší, než se doposud zdálo, a společnost tuto zkoušku zvládla.

Těžiště se pomalu přesouvá od konkurenčního modelu společnosti ke společnosti spolupráce a sounáležitosti. Bylo už načase. Ocitujme Bernarda Bolzana: „Každý člověk, ať je to kdokoli, je náš bližní, pokud nám je tak nablízku, že mu můžeme pomoci.“

Řešením bezdomovectví získáme vyšší společné sebevědomí, posílí se stmelující prvky zvyšující šanci na kvalitní život všech. Bezdomovectví připomíná pekelné zavržení. Pád do něj je snadný, ale možnost návratu minimální. Lhostejnost, přezíravost a institucionální cynismus řádily v naší společnosti dost dlouho. Je nutné nahradit je lidskostí, která má pochopení i pro klopýtnutí, nezdary, slabosti a opakované neúspěchy. A také pro nedostatek obyčejného životního štěstí.

Dát druhou šanci, a někdy i tu třetí, není slabost, nýbrž vyspělost. K té se snad hlásit chceme. Nebo ještě ne? Až ubytujeme všechny bezdomovce, a já vím, že se to stane, začne nám být dost trapné, že nás k tomu musel donutit koronavirus.

Petr Pospíchal – Deník Referendum

***

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed
Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.

Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.
781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4
Jozef Karol Tel. 416 767 8882

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

MARIA GABÁNKOVÁ
TEL.: (416) 535-8063
www.paintinggallery.ca
e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Jak to vidím já…

Už je to půl roku kdy nevíme, co bude zítra, jaká opětovně nová *covidová* opatření budou platit, co se změní, co zůstává. Co platilo včera, nemusí platit již dnes. Včera jsme chodili bez roušek, dnes už nemůžeme. Určitě jsem nebyla a stále nejsem výjimkou, kdo poctivě sledoval v televizi našeho ontarijského premiéra Doug Forda, s čím novým opět přijde, jak to bude dál a že vždy něco nového přišlo, to také víme. Dříve jsme denně poslouchali Justina, utěšoval, stále utěšoval a rozdával. Že by se ale situace vymkla z ruky, když teď po šesti měsících žijeme v chaosu a stejně nevíme, jak to bude dál?

Niagara a okolí je stále každým dnem „obležena“ návštěvníky s rouškami i bez, na ranní procházce si vždy připadám, že jdu po Václaváku. Neustále se vyhýbat davům lidí a snažím nemít kolizi s cyklisty nebo se čtyřnoháči - nic pro mne. Chápu, najít kousek lesa a zeleně není snadné pro lidi z měst a tady u nás je to tak hezké! Bylo na čase uniknout dennímu stresu a zprávám, zabalit a odjet do klidu bez davů, televize a hlavně internetu, detoxikovat. Očekávala jsem, že se plně osvobodím od internetové závislosti??

Na chatu jsem jezdila vždy tak na pět až deset dní, to stačilo na regeneraci všech smyslů, duše i těla. Tentokrát jsem jela bez plánu návratu. Chatu máme u jezera, ale podmínky nejsou pro ty, kteří bez televize, telefonu a internetu nemohou být. Plus komáři. Mám sice mobil, ale na chatě signál nechytnu. Strávila jsem tady pět týdnů, zůstala bych i déle, ale syn přiletěl z Hradce Králové a trávil zde svoji karanténu. O své internetové *detoxikaci* bych mohla psát v superlativech. Vytvořila jsem si zde svůj malý svět a to nejpodstatnější byl pro mne klid a uvolněná mysl. Mohla jsem se věnovat v prvních dnech všemu tomu, co dělám ráda a na co mi tak nějak poslední dobou kvůli kovidu, jednak nezbýval čas, ale hlavně jsem se nemohla soustředit a emoce se mnou cloumaly. Hned první týden jsem přečetla první dva díly „české“ trilogie od Roberta Fulghuma *Opravář osudů.* Bohužel, pro třetí si musím do Čech doletět. Další týden to byla detektivka, takže moje *žízeň* po knižním slově byla aspoň na čas ukojena. Denní vycházky po měkkém lesním terénu splnily moji neustálou touhu šlapat kilometry a když jsem to pak zvládla i o pár minut dřív, to bylo radosti! Později jsem potřebovala již tkaničku do kalhot, to bylo radosti ještě více!! Denní údržba chaty, plavání, nějaká ta křížovka, večer film jako kulturní vložka (DVD) i na houby jsem chodila, vše tohle naplňovalo moje dny. Rádio s jednou místní stanicí v každou celou v pěti minutách mi řeklo to nejpodstatnější, včetně předpovědi počasí a to mi bohatě stačilo. Občasný déšť i bouřka byly vítanými společníky, z vedra se stalo pak příjemné teplo. Nic mi nescházelo, cítila jsem se volná a bez povinností, žádný stres, byla jsem spokojena, bylo mi tu dobře.

Tento jednoduchý a klidný život beru!

Nejbližší městečko Bancroft je od chaty 26 km, jezdila jsem tam každý týden, jednak doplnit zásoby v ledničce, hlavně ale zajít na poštu a poslat dopisy – ano, na místo mejlíků jsem psala, většinou ráno při snídani na terase. Při následných návštěvách města jsem byla ráda, že vidím lidi, že si mohu zajít do obchodu a rouška mi přestala vadit. Na poště už jsem byla známá a dostávalo se mi úsměvu. WiFi jsem si chytla u McDonaldu a že jsem stála venku opřena jen o stolek, za který jsem se posadit nesměla, mi nevadilo, za to jsem byla aspoň na chvíli spojena se světem! Přiznávám, mačkání telefonu mi začalo být už příjemné a netrpělivě jsem se vždy pustila i do čtení mejlíků. Zastávka u McDonalda po pár týdnech byla priorita číslo jedna, potřebovala jsem se napojit. První náznaky internetové deprivace?

Co se týče dalších chatařů, většinou jsem je neznala, chaty jsou od sebe dost vzdálené, žádní sousedé nejsou vidět. Žije zde celoročně už 35 let jeden manželský pár, i když v zimě je transportem jedině sněžný skútr. Mají můj obdiv a trochu jim i závidím, přestože zimy zde musí být hodně dlouhé. Množství upletených ponožek, vyluštěných křížovek a Netflix samo napoví, jak dlouhé zimní večery zde doopravdy jsou. Všichni je známe, nikdo nezapomene ohlásit svůj příjezd a pokynout rukou při odjezdu. Potřebujete řemeslníka? Seženou. Potřebujete znova nahodit past na myši? Udělají. Potřebu si promluvit? Vypít skleničku? U nich je vždy otevřeno a místo pro každého. Jen párkrát jsem se zastavila, poznala jsem i další osadníky, poznala jsem víc „svoji“ chatařskou komunitu. Začala jsem pociťovat, že sem patřím a nerada, hodně nerada jsem odjížděla.

Ne, zatím o přestěhování nepřemýšlím.

S postupujícími dny jsem si stále více zvykala na svoji odloučenost od venkovního světa, cítila jsem se v harmonii s přírodou i sama se sebou. Najednou jsem měla dost času na všechno to, co jsem chtěla dělat. Ani meditace nescházela. Zprvu jsem byla ráda, že nezvoní telefon, že není co řešit, že neslyším onen typický zvuk v mobilu, že mi přišla zpráva, kdy jsem se vždy okamžitě k telefonu vrhla a musela si ji přečíst. Teď jsem to nedělala. Ani večer nebyla nutnost se probírat internetovou poštou, zbyl mi čas na večerní buřtíky i na film. Všechno mi to připadalo velmi podřadné, nepotřebné. Zdálo se, že vše je v pohodě. Ale bylo?

Ne, nebylo. V posledních dnech už jsem byla jak na trní si přečíst mejlíky a všechno to nepotřebné, ale hlavně konečně uslyšet hlas i smích svých milých. Píši aspoň hlas, ale co fyzická izolace? Ano, moje dobrovolná osamocenost vznikla na základě potřeby, ale normální život se nám pandemií všem změnil, skončil a lidé všude byli nuceni se jeden od druhého izolovat. Najednou to, co jsme považovali za samozřejmost – fyzická blízkost v našem denním životě – byla z nás stržena. Byla jsem navštívit kamarádku žijící trvale v domově pro seniory. Dle současných pravidel pro návštěvy jsme seděly venku na parkovišti a dva metry od sebe. Auta jezdila kolem a D., bohužel, špatně slyší. Tahle návštěva byla opakem hezkého shledání a povídání. Ona sama říká o svém pobytu, že žije ve *zlaté kleci*.

Teď se řeší docházka dětí do školy a na univerzitách virtuální přednášky už začaly. Uvažuji, co to bude znamenat pro naši budoucnost a pro budoucnost mladších generací? Může tahle zkušenost fyzické izolace a virtuálního života případně nás přesvědčit, že takhle se dá žít? Co když někteří z nás už nikdy nevyjdou úplně z této uměle vyvolané izolace a ztratí tak část fyzického spojení se světem? Věřím, že se postupně dostaneme zpátky tam, kde jsme byli, ale s tím rozdílem, že si budeme daleko více vážit blízkosti druhých. Stane se to? Doopravdy se to stane? Zatím nám nezbývá nic jiného, než kráčet vedle sebe do tmy před námi, a kdy nám jen náš instinkt říká jít a pokračovat dál.

Po pěti týdnech jsem opět vplula do svých zajetých kolejí. Přesvědčila jsem se, že bez internetu, televize i telefonu by se dalo žít, ale za jakou cenu? Za normálních okolností, míněno v době bez pandemie, by záleželo, si myslím, na osobním rozhodnutí každého z nás, čeho jsme ochotni se vzdát, na našich potřebách a nutnostech. Čeho já jsem ochotna se vzdát? Nyní, v době pandemie, je situace jiná, hodně jiná. Virtuální technologie se stala neodmyslitelným pomocníkem našich denních akcí a životů, ale hlavně nás spojuje jednoho s druhým. Mladší generace považují za největší denní problémy pomalý internet, loading a charging. Zažila jsem to teď s vnuky, musela jsem nechat zrychlit internet, jinak už by hrozilo, že příště nepřijedou.

Zpátky doma a jak se říká - všeho s mírou. Chci se toho držet. Je to vždy snadnější si poručit, ale poslechnout se, to už tak snadné není a hned se pozná, jak vážně to jeden myslí. Vím, je to i velká výzva pro mne, ale není možné se vrátit zpátky o desítky let do doby bez telefonu a internetu. Historie nemá zpátečku a technologie naopak běží stále velmi rychle vpřed. Není možné lámat něco přes koleno, když to prostě nejde anebo už i ani nechceme. Ne, ne, ničeho se nevzdám, budu *surfovat* i telefonovat, ale s mírou! No a když by nastala opět potřeba, vím kam jít. Chata bez televize, telefonu i internetu tam pro mne navždy bude stát.

Na stole už mám další *Lonely Planet,* pročítám, plánuji, život musí jít dál!

Přeji nám všem příjemné podzimní dny plné pozitivních myšlenek a plánů!

Naďa Humlová - Září 2020

***

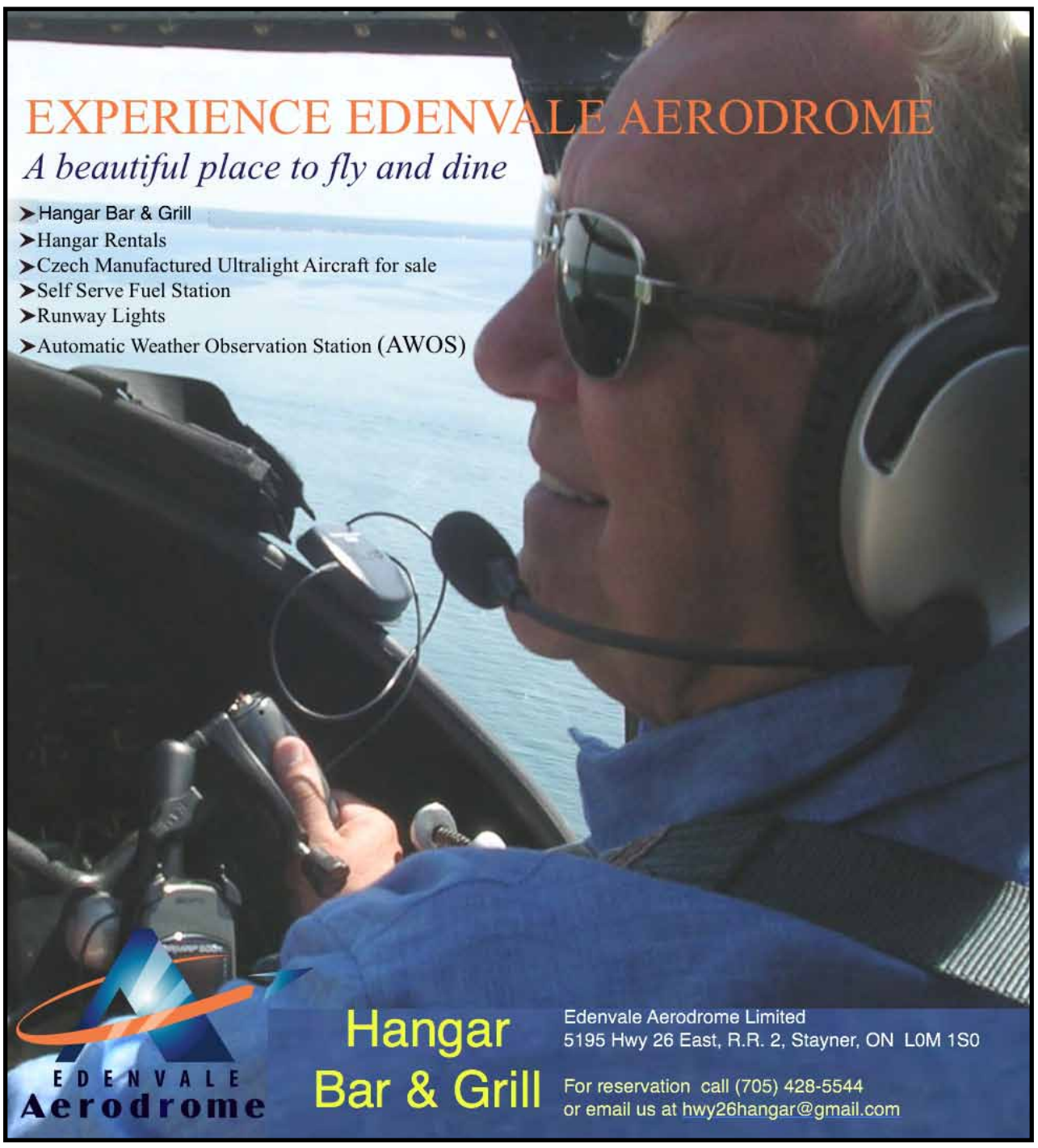

Úmrtí

Edita Grosmanová roz. Friedmanonvá- 96

Narodila se v Humenném 11. července 1924. V 17 letech byla se sestrou Leou deportována do koncentračního tábora Osvětimi. Edita přežila, ale její sestra zde zahynula. Po válce dokončila Karlovu Univerzitu v Praze. Provdala se za Ladislava Grosmana, který napsal scénář pro oskarový film *Obchod na korze.* Po okupaci v srpnu 1968 odešla rodina do Izraele. Mnohokrát vydávala své svědectví o svém životě. Jejímu synovi Jiřímu a jeho rodině vyslovujeme upřímnou soustrast. Zemřela 31. července 2020.

***

Jarmila Bečková - 79

Jarmila Bečková odešla po odvážném boji s rakovinou 8. srpna 2020 v Mississauze. Angažovala se v krajanských organizacích, podporovala naše noviny. Zanechala po sobě děti Zdeňka, Jarmilu a Hanu. Nejvíce ji budou postrádat její vnoučata. Vzpomínka na její život se bude konat později v rodinném kruhu.

toronto star

***

Miloš Říha – 61

Trenér české reprezentace zemřel v Praze 31. srpna 2020. Naposledy byl s Robertem Reichlem v Torontu letos na jaře, kdy vybíral jednotlivé hráče pro blížící se Mistrovství světa. To se však neuskutečnilo. Miloš Říha působil v aktivní hráčské kariéře jako centr. Začínal v rodném Přerově a poté na ligové úrovni působil v Dukle Jihlava, Vítkovicích, v Gottwaldově, v Brně a nakonec v nižší soutěži v Hodoníně. Jeho největším hráčským úspěchem byl mistrovský titul s Vítkovicemi v roce 1981. Jako trenér působil převážně v Pardubicích, ale i na Slovensku a v KHL. (wiki)

***

Jiří Menzel – 82

Narodil se v roce 1938 v Praze jako syn spisovatele a scenáristy Josefa Menzela. V roce 1962 ukončil studium režie u Otakara Vávry na FAMU v Praze. V šedesátých letech 20. století byl spoluzakladatelem filmové československé nové vlny. Jeho první celovečerní film *Ostře sledované vlaky* podle literární předlohy jeho oblíbeného autora – Bohumila Hrabala – z roku

1966 získal Oscara za nejlepší zahraniční film. Další z jeho filmů *Vesničko má středisková* byl na Oscara nominován v roce 1985. Trezorový film *Skřivánci na niti* obdržel v roce 1990 cenu *Zlatý medvěd* na Mezinárodním filmovém festivalu v Berlíně, on sám pak roku 1996 získal Českého lva za dlouholetý umělecký přínos českému filmu. Jeho poslední dva filmy, které režíroval byly *Obsluhoval jsem anglického krále* a *Donšajni (pracovní název Sukničkáři).* K tomuto filmu jsme dostali e-mail od Rosti Firly ze Sudbury: *Jest tristní povinnosti seniorů vzpomínat na vrstevníky, kteří odešli na věčnost a Jiří Menzel mne provázel svou tvorbou celý život filmového diváka od prvního oscarového úspěchu Ostře sledované vlaky, 1966 až do posledního velikého filmu Obsluhoval jsem anglického krále, 2006. Poslední film Donšajni, 2013 byl českými diváky přijat s nelibostí a za krátkou dobu stažen z kin, což mne dost namíchlo, protože je to film půvabný z divadelního prostředí, když se připravuje opera Don Juan. Tehdy jsem napsal jakési hodnocení do krajanských novin a poslal tuto pochvalu samotnému mistrovi a představte si, Menzel mi odpověděl a poděkoval:*

Vážený pane Firlo, před časem jsem dostal váš milý email a odkaz na blog. Škoda, že nejste recenzentem v českých novinách, protože mi ti naší dali za film Donšajni pěknou nakládačku. Kdyby nebylo takových lidí, jako jste vy, tak bych asi musel chodit kanálama. Ale drží mě nad vodou názory diváků, kterým se mé filmy líbí. Přejí vám krásné léto a hodně skvělých filmů. Jiří Menzel

Poslední film, který jsem s ním viděl byl film Martina Šulíka *Tlumočník* v slovensko-rakousko-české koprodukci. Osobně jsem se s Jiřím Menzlem setkal snad jen jednou a to na festivalu v Plzni při panelu s Pavlem Kohoutem. Kohout vyčítal Menzlovi Antichartu a připojil svůj známý citát, že i kat Mydlář, když stínal české pány na Staroměstském náměstí také dělal, co mohl v jejich prospěch. Menzel kontroval, že natočit *Postřižiny* je něco jiného než popravit 27 českých pánů.

***

Petr Novák – 72

Poprvé jsme se potkali asi na pískovišti, když nám byli čtyři roky. Přestože byl o měsíc mladší, byl vždy větší a zakrátko na to jsme se setkali v I.B v pavilónech u paní učitelky Volicerové. Byla to akademická malířka a zatím jsem se nesetkal s nikým, kdo by měl v první třídě z kreslení dostatečnou, čili čtvrtý stupeň jako já, zatímco Petr krásně kreslil, byl šikovný, později hrál na kytaru, dařilo se mu na co šáhl. Absolvovali jsme spolu školu v přírodě i zimní lyžování na horách. Nerozloučily nás ani školní rošády, když jsme se stěhovali jako třída z Bajkalské do Jakutské, zpátky do Bajkalské, následovala vzdálená Omská a končili jsme v IX.A v Jakutské v červnu 1963. My dva jsme ke všemu bydleli v Kišiněvské 4. Není divu, že se našemu sídlišti říkalo *Nová Rus.* V šesté třídě jsme každé ráno při cestě do školy probírali, zajímavosti ze světa a největší událostí bylo v roce 1961 mistrovství světa v hokeji ve Švýcarsku, kdy jsme poprvé porazili *Rusáky 6:4.* To byla injekce, která se nezapomíná. Já to tehdy poslouchal v rádiu a Petr to měl přímo v televizi a tak mi to celou cestu líčil, jak zázračný brankář Josef Mikoláš si v poslední třetině utrhl řemínek od boty a vyžádal si oddechový čas, aby uchránil naše hokejisty od pohromy.

Po škole jsme se občas potkali na chodbě činžáku. Pak jsem se odstěhoval z Vršovic a ještě později do Kanady. Vídali jsme se na setkání spolužáků jednou za rok na jaře. Naposledy se omluvil, že měl mrtvici a že tentokrát nemůže přijet.

Aleš Březina

***

Aline Chrétien – 84

Prosté oznámení v *Toronto Star* a při tom to byla první dáma této země. Nekrology přinesly i další sdělovací prostředky, ale v tomto oznámení se hovoří pouze o jejím manželu Jeanovi, o dětech, o těch kteří se o ní starali. Nějak to vystihuje její život. Vzdělaná žena, hovořící francouzsky, anglicky, italsky a španělsky, ale nikdy nenavštěvovala nějakou univerzitu a pracovala jako sekretářka. Se školou skončila v šestnácti letech, ale vzdělávala se korespondenčními kursy. Hrála perfektně na klavír a byla podporovatelkou mnoha charit včetně *The Royal Consservatory of Music* v Torontu. Byla hlavní poradkyní svému manželu, když byl ministerský předseda a zasloužila se podle legendy také o to, že Kanada nešla do války v Iráku.

***

John Turner – 91

Turner byl kanadský právník a politik, představitel Liberální strany Kanady. Byl premiérem Kanady několik měsíců v roce 1984, ministrem financí v letech 1972–1975, ministrem spravedlnosti v letech 1968–1972, ministrem spotřeby v letech 1967–1968 a ministrem bez portfeje v letech 1965–1967. 19. května 1959 tančil na večírku pořádaném jeho nevlastním otcem s princeznou Margaretou, která o pár let později přiznala, že si ho téměř vzala, ale problém byl v tom, že John byl katolík, což bylo nepřijatelné pro Buckinghamský palác. Zemřel 18. září 2020 v Deer Park, Ontario.

***

Dagmar Truhlářová – 49

Dagmar patřila k těm odvážlivcům, kteří se pokusili v Torontu založit české rádio. Zhruba před dvaceti léty přišla se svou hodinkou české hudby a slova na stanici CHIN. Měla na vybranou, buď se bude vysílat přes den anebo dostane levný čas o půlnoci nakonec zde byla druhá alternativa, ale náš člověk není ochoten poslouchat v noci a rádio již dávno není hlavním sdělovacím prostředkem. Občas jsme spolupracovali. Vždy jsem jí poslal nějakou nahrávku přes

telefon, ale nestačilo to. Škoda, po ní se už žádný odvážlivec o rozhlasové vysílání nepokusil a Dagmar začala spolupracovat počátkem tohoto století s televizí Markéty Slepčíkové *Novou vizí*, odkud jsme se dověděli o jejím předčasném úmrtí.

***

Se Skotskem se přece jen hrálo - nastoupilo Béčko

Česko-Skotsko 1:2 (1:1)

Všechno bylo jinak. Před páteční půlnocí zaznělo v Bratislavě po vítězném utkání Ligy národů se Slovenskem, že sraz české reprezentace končí a další zápas proti Skotsku se v pondělí v Olomouci hrát nebude, po dohadech, jednáních a konzultacích s UEFA ovšem zazněl nový verdikt a na Hané se hrálo.

Obavy z popravy narychlo poskládané české reprezentace se nenaplnily. V druhém střetnutí Ligy národů měl naopak Holoubkův výběr poskládaný z fotbalistů, z nichž měli jen Hubník s Teclem předchozí zkušenosti z národního týmu, v Olomouci blízko k tomu, aby se postaral o překvapení a Skoty obral o body. Bojovností, vůlí, entusiasmem i kolektivním výkonem je předčil, ujal se dokonce vedení a o jeho porážce 1:2 rozhodla až penalta nařízená v úvodu druhé půle po souboji Malinského s Robertsonem a proměněná Christiem.

Branky: 11. Pešek - 27. Dykes, 52. Christie z penalty. Rozhodčí: Gözübüyük – van Zuilen, Balder (Niozemsko). ŽK: Malinský, Jánoš - Armstrong, Robertson, McKenna, Palmer. Bez diváků.

Česko: Mandous - Holeš, Hubník, Jemelka, Zelený - Jánoš, Havlík (81. Růsek)- Malinský, Budínský (52. Breite), Pešek (76. Potočný) - Tecl. Trenér Holoubek.

Skotsko: Marshall - Palmer, Cooper, McKenna, Robertson - McTominay, Fleck (71. McGinn), McLean - Christie, Dykes (67. Paterson), Armstrong (80. McGregor). Trenér Clarke.

zp, dos, Sport.cz

****

Izrael - Slovensko 1:1 (0:1)

Slovensko se propadlo na poslední místo skupiny B2. Úvodní branku dal už ve 14. minutě bývalý útočník Plzně či Mladé Boleslavi Michal Ďuriš, domácí vyrovnali až v nastaveném čase zásluhou Ilaye Elmkiese.

***

Slovensko-Česko 1:3 (0:0)

Motivaci měl sice český kouč ve službách slovenské reprezentace Pavel Hapal velkou, nic platná mu ovšem v úvodním duelu nového ročníku Ligy národů nebyla. I

Coufal se raduje z vedoucí branky.

při druhé konfrontaci, kterou s českým týmem podstoupil, šel se svým týmem do kolen. Tentokrát Češi vyhráli 3:1. A to přes martyrium, jež musela česká reprezentace v Bratislavě podstoupit. Ještě tři hodiny před zápasem totiž nevěděla, zda vůbec nastoupí a úvodní duel druhé divize Ligy národů se vůbec bude hrát. Povinné testy na covid-19 se totiž neuvěřitelně protáhly a jejich resumé se dozvěděl národní tým až de facto dvě a půl hodiny předtím, než střetnutí začalo.

A do toho všeho pohrůžka slávistického bosse Jaroslava Tvrdíka, že své hráče z reprezentace odvolá a stáhne do Prahy, hned jak duel v Bratislavě skončí. A Sparta s Plzní se k ní přidaly, protože i na mužstva těchto klubů čekají zápasy na evropské pohárové scéně.

Po bezbrankovém prvním poločase se Coufalovi podařilo překonat slovenského brankáře Greifa. V 53. minutě proměnil Dočkal penaltu za faul na Coufala. Třetí branku připojil Krmenčík v 86. minutě. V závěru Schranz střelou do šibenice snížil na 1:3.

Branky: 88. Schranz - 48. Coufal, 53. Dočkal z pen., 86. Krmenčík. Rozhodčí: Treimanis - Gudermanis, Spasjonnikovs (všichni Lot.). ŽK: Boženík, Gyömbér, Kucka - Darida. Bez diváků.

Slovensko: Greif - Pekarík, Štetina (32. Valjent), Škriniar, Gyömbér - Hrošovský, Lobotka - Kucka, Duda (17. Zrelák), Haraslín - Boženík (65. Schranz). Trenér: Hapal.

ČR: Vaclík - Coufal, Čelůstka, Kalas, Bořil - Darida, Král - Masopust (86. Ševčík), Dočkal, Jankto (68. Provod) - Hložek (72. Krmenčík). Trenér: Šilhavý.

***

Tampa zvítězila v letošním Stanley Cupu

Téměř po roce se skončila v Edmontonu sezóna 2019-2020. Hokejisté Tampy Bay slaví, podruhé v historii vyhráli Stanley Cup. Uzavřeli snad nejpodivnější sezonu, jakou kdo pamatuje. V šestém finálovém duelu play off NHL porazili Dallas 2:0, sérii ovládli 4:2 a zopakovali triumf z roku 2004. Z nejcennější hokejové trofeje na světě se radují i útočník Ondřej Palát, který v play off k jejímu zisku přispěl velkým dílem, a obránce Jan Rutta. Díky nim se počet českých vítězů Stanley Cupu rozšířil na 28. Jednotlivé finálově zápasy byly: V prvním utkání vyhrál překvapivě Dallas 4:1, následovala tři vítězství Tampy 3:2, 5:2 a 5:4 v prodloužení. V pátém utkání přece jen svitla Dallasu naděje, když vyhrál v druhém prodloužení 3:2, ale v posledním utkání šla Tampa do vedení a jako první skóroval opakovanou střelou Point při přesilovce, asistenci si připsali Kučerov a Hedman. V druhé třetině zvýšil na 2:0 Blake Coleman. Ondřej Palát strávil na ledě 16:04 minuty, Erik Černák 19:07. V dresu poražených Andrej Sekera 12:26. Jan Rutta z Tampy ani Radek Faksa z Dallasu v tomto utkání nehráli. Ondřej Palát v 25 utkáních letošního Stanley Cupu vstřelil 11 branek a zaznamenal sedm asistencí. Košický rodák obránce Erik Černák v 24 utkáních zaznamenal čtyři asistence. Jan Rutta, původem z Písku v pěti utkáních zaznamenal jednu asistenci. V dresu poraženého finalisty čtyřiatřicetiletý obránce Andrej Sekera hrál v 27 zápasech. Radek Faksa si finále nezahrál, ale celkově v 19 zápasech vstřelil tři branky a měl pět asistencí. Cenu pro nejplatnějšího hráče v play-offs získal Švéd Victor Hedman z Tampy. Neobvyklá situace svedla v předkole SC spolu Modrokabátníky z Columbu s torontskými Maple Leafs. Přestože se jednalo teoreticky o závěr soutěže připomínala série spíše začátek. Hráčům vázla kombinace i koncovka. V prvním utkání zvítězil Columbus 2:0. V druhém pak Toronto 3:0. Vrcholem byla třetí a čtvrtá série. 7. srpna vedlo Toronto nad Columbem již 3:0, ale *hosté* dokázali v normální hrací době srovnat a v prodloužení zvítězit 4:3. V následujícím zápase zvýšil Columbus své vedení pět minut před koncem na 3:0 a zdálo se, že je o celé sérii rozhodnuto. Toronto však odvolalo brankáře a při závěrečné power play třikrát skórovalo. Při tom na ledě byla vždy stejná šestice hráčů. V prodloužení pak srovnalo celou sérii na 2:2. Naděje na postup do Stanley Cupu však trvala pouze do následující neděle, kdy Columbus zvítězil 3:0 a Toronto ani po padesáti třech letech na Stanley Cup nedosáhlo.

abe

***

Slavia - Midtjylland 0:0

První zápas kvalifikace Ligy mistrů se skončil bezbrankovou remízou. Úvod utkání patřil domácí Slavii a obzvláště Olayinka na levé straně útoku byl nebezpečný a pokud se přece jen Slávisté dostali do šance, byl zde výborný dánský brankář Hansen, který vše dokázal pochytat, takže sešívaní zbytečně čekali na dorážku. Domácí brankář Kolář se zase vytáhl při hlavičce Kaby. O postupujícím se rozhodne až příští středu 30. září v Dánsku.

***

V Evropské lize fotbalisté Liberce potvrdili roli favorita, ve čtvrtečním duelu 2. předkola Evropské ligy porazili na stadionu ve Vilniusu litevský Riteriai vysoko 5:1 a kvalifikovali se do další fáze soutěže. Fotbalisté Slovanu Liberec se utkají ve 3. předkole Evropské ligy s rumunským celkem FCSB, který udolal v nevídané přestřelce po remíze 6:6 na penalty 5:4 srbský tým Bačka Topola. Hrát se bude 24. září v Rumunsku. FCSB, klub známý pod dřívějším názvem Steaua Bukurešť aktuálně 17 nakažených koronavirem, z toho devět hráčů. Zápas s Libercem by měl FCSB odehrát na stadionu v Giurgiu a ne v Bukurešti otázkou je, zda se utkání bude hrát. Jablonec ještě nikdy úspěšně neprošel evropskou kvalifikací do základní skupiny, a i tentokrát brzy ztroskotal. Na hřišti Dunajské Stredy prohrál ve 2. předkole Evropské ligy 3:5 po prodloužení. Slovan Bratislava podlehl po remíze 1:1 a penaltovém rozstřelu 3:4 finskému Kuopiu. V soutěži tak končí, Kuopio čeká v další fázi litevská Suduva. V dresu slovenského mistra odehrál 69 minut český záložník Erik Daniel. V Kuopiu se dlouho čekalo na gól, prosadil se až v prodloužení Žan Medved. Domácím se ale podařilo vyrovnat ve 120. minutě zásluhou střídajícího Aniekpena Udoha a v penaltovém rozstřelu rozhodl neúspěšný závěrečný pokus španělského záložníka Nona. „Belasí“ tak nenavážou na účast v základní skupině Evropské ligy z loňského ročníku. Slovenští šampioni začínali pohárové účinkování v předkole Ligy mistrů, jejich zápas s faerským Klaksvíkem byl ale kvůli nákaze koronavirem v týmu zkontumován ve prospěch soupeře.

***

Reparát za nepovedené snažení v kvalifikaci o Ligu mistrů fotbalisté Plzně složili úspěšně. Šlo ovšem jen o první část opravné zkoušky, v níž po vyrovnané první půlhodině vyhráli v 3. kvalifikačním předkole Evropské ligy nad dánským Sönderjyske nakonec přesvědčivě 3:0 díky gólům Ondráška, Ba Louay a Káčera.

Fotbalisté Plzně se v závěrečném 4. předkole Evropské ligy utkají s Beer Ševou. Izraelský celek porazil skotský Motherwell 3:0. Liberec je druhým českým zástupcem, který postoupil do 4. předkola fotbalové Evropské ligy, v Rumunsku vyhrál 2:0 nad oslabeným týmem FCSB, jemuž kvůli koronaviru chybělo hned 15 hráčů. Severočeši na stadionu v Giurgiu hráli od 20. minuty a vyloučení Stefana Cany dlouhou přesilovku, kterou v druhé půli zužitkovali po rohových kopech Júsuf Hilál a střídající Michael Rabušic. Liberec zase čeká souboj s APOELem Nikósie. Kyperský tým zdolal na penalty bosenský celek Zrinjski Mostar 4:2. V normální hrací době i po prodloužení skončil duel 2:2. Závěrečné předkolo se bude hrát 1. října stejně jako doposud na jeden vítězný zápas bez diváků. Zatímco Plzeň se představí v Izraeli, Liberec vyzve APOEL doma.

Dunajská Streda, která ve 2. předkole vyřadila Jablonec 5:3 po prodloužení, utrpěla v Linci debakl 0:7. Od 48. minuty za stavu 0:3 dohrávala v deseti.

Česká Fortuna liga

V předehrávce 4. kola rozdrtila Slavia Teplice 5:1. Skóre utkání zahájil již v 2. minutě Olayinka, když z pravé strany překonal teplického Grigara. Druhou branku připojil Stanciu střelou po zemi z dálky. V 27. minutě zahrával Mareček domů Grygarovi, ale Musa vystihl přihrávku a bylo to 3:0. Po přestávce Musa střelou z dálky do šibenice zvýšil na 4:0. Jedinou branku Teplic vstřelil Jakub Mareš z penalty v 63. minutě. Skóre uzavřel Takacs po průniku Olayinky. **V sobotním večerním utkání** se střetli pražští Bohemians s Plzní. V prvním poločase podali ustrašený výkon a plzeňská posila Ondrášek v 30. minutě hlavou dostal hosty do vedení. Další branka přišla po třech minutách, kdy nekrytý Ba Loua po úniku Kopice po levé straně zvýšil na 2:0. V druhém poločase se Bohemians přece jen zlepšili, ale neměli dost štěstí. Naopak Kopic zvýšil na 3:0 pro hosty. Pět minut před koncem Beauguel upravil na 4:0. Teprve za tohoto stavu vstřelil jedinou branku domácích Vaníček. Odpoledne fotbalisté Ostravy ukončili dlouhé čekání na ligové vítězství. Baník ve 4. kole porazil nováčka z Pardubic hladce 3:0 a v nejvyšší soutěži vyhrál po 10 zápasech. Ve zbývajícím utkání Opava hrála s Budějovicemi 0:0. **V neděli se hrála tři utkání:** Sparta podle očekávání porazila Zlín 3:1, ale nebylo to snadné vítězství. Zlín vedl do poločasu brankou Drameho. V 49. minutě byl vyloučen zlínský Jawo a o minutu později Hložek vyrovnal. Závěr byl divoký. Rozhodčí Rejžek po konzultaci s VAR nařídil po zákroku Procházky na Krejčího penaltu. Dostál ji Dočkalovi lapil, jenže Trávníkův centr si vzápětí kapitán Jiráček nešťastně srazil do vlastní sítě... na 3:1 jistil Juliš. Fotbalisté Liberce v neděli promarnili šanci posunout se na třetí místo ligové tabulky před Plzeň. Slovan sice nad Karvinou od 55. minuty vedl brankou Mosquery, jenže v poslední minutě modrobílému týmu sebral stoprocentní bodový zisk po nedorozumění v obraně Santos. Slovan doma remizoval s Karvinou 1:1. Fotbalisté Sigmy Olomouc vyhráli ve čtvrtém kole v Brně 4:2 a Zbrojovku porazili po na jejím hřišti po deseti letech. Brno v nedělním zápase dvakrát vedlo po brankách Jakuba Přichystala a Antonína Růska, vyrovnání zařídili Lukáš Greššák a vlastní gól Jakuba Černína. Výhru pak Olomouci zařídily branky Šimona Falty a Pavla Zifčáka. Nováček z Brna stále čeká na první ligovou výhru, má jen jeden bod a s 11 inkasovanými brankami má nejhorší defenzívu ligy. V p**ondělní dohrávce** měla na pořadu utkání Mladé Boleslavi a Jablonce. Boleslav poprvé letos bodovala a vyhrála 2:0 brankami Zahustela a Maška. Utkání sledoval omezený počet 1265 zarouškovaných diváků.

5. kolo: Páteční zápas České Budějovice-Bohemians 1905 byl odložen. V sobotu Slavia porazila Slovácko 3:0, ačkoliv hosté v druhém poločase za stavu 2:0 nastřelili třikrát tyčku. Zlín prohrál doma s Olomoucí 0:1, Teplice porazily Ostravu 2:1 a Karviná hrála s Boleslaví 0:0. V neděli Jablonec rozdrtil Opavu 4:0, Pardubice zdolaly Liberec 3:0, Plzeň neměla problémy s Brnem a dokázala vyhrát 4:1 i vedoucí Sparta vyhrála v Příbrami 3:1. Ostatní výsledky jsou na naší webové stránce **fotbal.zpravy.ca** .

***

Tabulka

1. Sparta	5	5	0	0	18:5	15
2. Slavia	5	4	1	0	18:2	13
3. Plzeň	5	4	0	1	14:8	12
4. Olomouc	5	4	0	1	9:5	12
5. Jablonec	5	3	1	1	8:4	10
6. Liberec	5	2	1	2	7:6	7
7. Pardubice	5	2	1	2	6:6	7
8. Slovácko	4	2	1	1	5:5	7
9. Zlín	5	2	0	3	8:8	6
10. Karviná	5	1	3	1	5:7	6
11. Teplice	5	2	0	3	7:11	6
12. Ostrava	5	1	2	2	6:6	5
13. Bohemians	4	1	1	2	5:7	4
14. Boleslav	5	1	1	3	4:9	4
15. Opava	5	0	2	3	4:10	2
16. Budějovice	4	0	2	2	2:10	2
17. Příbram	4	0	1	3	3:10	1
18. Brno	5	0	1	4	5:15	1

Výsledky slovenské ligy

7. kolo: Pohronie - Sereď 2:2. Trnava - Zlaté Moravce 1:0, Žilina - Slovan 2:2, Trenčín-Nitra 3:2, Ružomberok - Michalovce 4:0, Senica - Dunajská Streda 2:4. **Dohrávka**: Sereď-Trenčín 1:1.

8. kolo: Senica-Trnava 0:2, Zlaté Moravce-Žilina 4:0, Nitra-Sereď 3:0, Slovan-Ružomberok 5:0, Michalovce-Pohronie 2:0, Dunajská Streda-Trenčín 3:0. Ostatní výsledky jsou na webové stránce: **futbol.spravy.ca** .

***

Tabuľka

1. Dun. Streda	8	8	0	0	28:8	24
2. Slovan	7	8	1	1	22:5	16
3. Trnava	8	4	1	3	10:8	13
4. Sereď	8	3	3	2	12:14	12
5. Nitra	8	3	2	3	11:17	11
6. Žilina	8	3	1	4	20:17	10
7. Zl. Moravce	8	2	3	3	12:10	9
8. Trenčín	8	1	4	3	12:16	7
9. Ružomberok	8	1	4	3	10:14	7
10. Pohronie	8	1	4	3	9:13	7
11. Michalovce	8	2	1	5	6:21	7
12. Senica	7	1	2	4	7:16	5

ROYAL LEPAGE Signature Realty
IND. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušností s prodejem, to může udělat za vás.
Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/917-2241
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com